

Kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder 2014

Terje Blindheim, Ole J. Lønnve og Øivind Gammelmo

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Vest-Agder kvalitetssikret naturtypelokaliteter som har hatt mangelfull dokumentasjon. Kartleggingene har foregått i Kristiansand, Søgne og Songdalen kommuner i 2014. Det har vært fokus på skog, viktige bekkedrag og kystlynghei, men andre naturtyper er også blitt kartlagt. I alt ble 40 eksisterende naturtypelokaliteter beskrevet på nytt, 20 lokaliteter er foreslått slettet og 18 lokaliteter er nykartlagt. 8 lokaliteter er vurdert som svært viktige (A verdi), 36 som viktige (B verdi) og 14 som lokalt viktige (C verdi) i henhold til DN håndbok 13.2. Tilstands- og kartleggingsstatus for de naturtypekategoriene det har vært størst fokus på i prosjektet er diskutert, særlig for naturtypen viktige bekkedrag.

Nøkkelord

Vest-Agder
Kristiansand
Søgne
Songdalen
Naturtypekartlegging
Strandeng
Kystlynghei
Viktige bekkedrag
Skog
Rødlistearter

Omslag

FORSIDEBILDER (BLINDHEIM, T.)
Øvre: Vivendel i eikeskog
Midtre: Høyebekken i
Kristiansand
Nedre: Fra Søgne skjærgård

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-464-1

Biofokus-rapport 2015-27

Tittel

Kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder 2014

Forfatter

Blindheim, T., Lønnve, O.J. og Gammelmo, Ø.

Dato

20.01.2016

Antall sider

65 sider

Refereres som

Blindheim, T., Lønnve, O.J. og Gammelmo, Ø. Kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder 2014. BioFokus-rapport 2015-27. Stiftelsen BioFokus. Oslo

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Vest-Agder

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:
<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadallèen 21, 0349 OSLO
Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Vest-Agder foretatt naturtypekartlegging i utvalgte områder i Søgne, Songdalen og Kristiansand kommuner. Pål Klevan har vært vår kontaktperson hos oppdragsgiver. Terje Blindheim har vært prosjektansvarlig hos BioFokus og utført feltarbeid sammen med Øivind Gammelmo og Ole J. Lønnve. Kim Abel har tilrettelagt kartdata for oversendelse til Fylkesmannen og innleggelse i Naturbase. Rapporten og dataleveransen har dessverre blitt nesten ett år forsinket pga. stort arbeidspress over tid hos prosjektleder.

Denne rapporten har som mål å oppsummere resultatene fra prosjektet og kort diskutere noen problemstillinger i forbindelse med oppdraget. Prosjektets viktigste leveranse er Naturbasefiler som vil bli publisert på: <http://www.dirnat.no/kart/naturbase/>

Oslo, 20. januar 2016

Terje Blindheim

Typisk rasmark med lind i Kristiansand. Her fra lokalitet 443, Myrane V. Foto: Terje Blindheim

Sammendrag

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Vest-Agder foretatt kartlegging av prioriterte naturtyper etter DN-håndbok 13.2 i kommunene Søgne, Songdalen og Kristiansand. Utgangspunktet for undersøkelsene var ca. 100 forhåndsutvalgte undersøkelsesområder med fokus på *Viktige bekkedrag*, områder i Naturbase merket med *andre viktige forekomster*, skogområder med mangelfull beskrivelse, samt potensielle naturtyper i Søgne kommune sin skjærgård. Det har vært fokus på kvalitetssikring av gamle naturtypelokaliteter, men det har også blitt kartlagt nye lokaliteter der vi har kommet over slike i forbindelse med feltarbeidet. Av og til som resultat av oppsplitting av større områder.

I alt ble det kartlagt 58 naturtypelokaliteter, hvorav 18 er nykartlagte og 40 er revisjoner av (dvs. kvalitetssikrete) tidligere kartlagte lokaliteter. 20 kvalitetssikrete lokaliteter ble funnet å ikke ha tilstrekkelige naturkvaliteter for avgrensning som prioriterte naturtyper. Disse lokalitetene er foreslått slettet fra Naturbase.

De kartlagte naturtypeobjektene har et samlet areal på 1,45 kvadratkilometer, hvor gjennomsnittsstørrelsen er 24 daa. 8 lokaliteter ble vurdert som svært viktige (A verdi), 36 som viktige (B verdi), og 14 som lokalt viktige (C verdi) i henhold til DN-håndbok 13.2 sine verdikriterier. Skog er den hovednaturtypen som dekker størst areal av de kartlagte lokalitetene (66 %) (**tabell 1**).

Av utvalgte naturtyper ble det kun kartlagt en eik og en lokalitet med kystlynghei.

Tabell 1: Fordelingen av hovednaturtyper på antall og areal

Hovednaturtype	Antall	Andel (%)	Areal (daa)	Andel (%)
Ferskvann/våtmark	10	17,24	270	18,59
Kulturlandskap	3	5,17	181	12,46
Kyst og havstrand	4	6,90	10	0,69
Skog	37	63,79	957	65,90
Sørvendt berg og rasmark	2	3,45	3	0,23
Myr	2	3,45	31	2,14
Totalsum	58	100	1 452	100

Ett av målene i prosjektet var å kartlegge potensiell kystlynghei i Søgne sin skjærgård. Kun en lokalitet ble avgrenset i prosjekt da få områder tilfredsstilte inngangskravene til denne utvalgte naturtypen. Foto: Terje Blindheim

Innhold

1	INNLEDNING/BAKGRUNN	6
2	GJENNOMFØRING	6
2.1	PRIORITERTE OMRÅDER.....	6
2.2	TILRETTELEGGING FOR NATUR2000	7
2.3	BEHANDLING AV GAMLE NATURTYPEDATA	7
2.4	ARTSREGISTRERINGER.....	8
3	RESULTATER	9
3.1	OVERSIKT OVER KARTLAGTE NATURTYPER.....	9
3.2	VIKTIGE BEKKEDRAG.....	13
3.3	LOKALITETSBEKRIVELSER.....	20
3.4	KARTLEGGINGSSTATUS	45

Lokalitet Suåsheia Ø i Songdalen. Frodig og noe rik gammel eikeskog med grov eik og barlind. Et av få eiketrær med lungenever som ble kartlagt. Foto: Terje Blindheim.

1 Innledning/bakgrunn

I forordet til første utgave av naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 1999) står følgende: *“Det er et politisk mål at alle landets kommuner skal gjennomføre kartlegging og verdisetting av viktige områder for biologisk mangfold på sine arealer (St. meld. nr. 58 (1996/97) 1996-97). Den kommunale kartleggingen omfatter naturtyper, vilt, rødlistearter, ferskvannslokaliteter og marint biologisk mangfold.”*

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Vest-Agder foretatt en kvalitetssikring av på forhånd utvalgte naturtypelokaliteter som er lagt inn i Naturbase tidligere, samt kartlagt et utvalg andre områder. Totalt 78 områder variierende fra noen få dekar store skoglokaliteter til ett større område i Søgne skjærgård på 34 km². De fleste områdene ble undersøkt, men områder som lå i verneområder ble nedprioritert og enkelte andre ble ikke undersøkt. Det har vært et særlig fokus på viktige bekkedrag, hovedsakelig i byggesone-nære områder, naturtyper definert som «andre viktige forekomster» og et utvalg områder i Søgne skjærgård som i første rekke skulle sjekkes for den utvalgte naturtypen kystlynghei. Undersøkelsene fant sted i Kristiansand, Søgne og Songdalen kommuner.

Kartleggingsarbeidet er finansiert med midler fra Fylkesmannen i Vest-Agder.

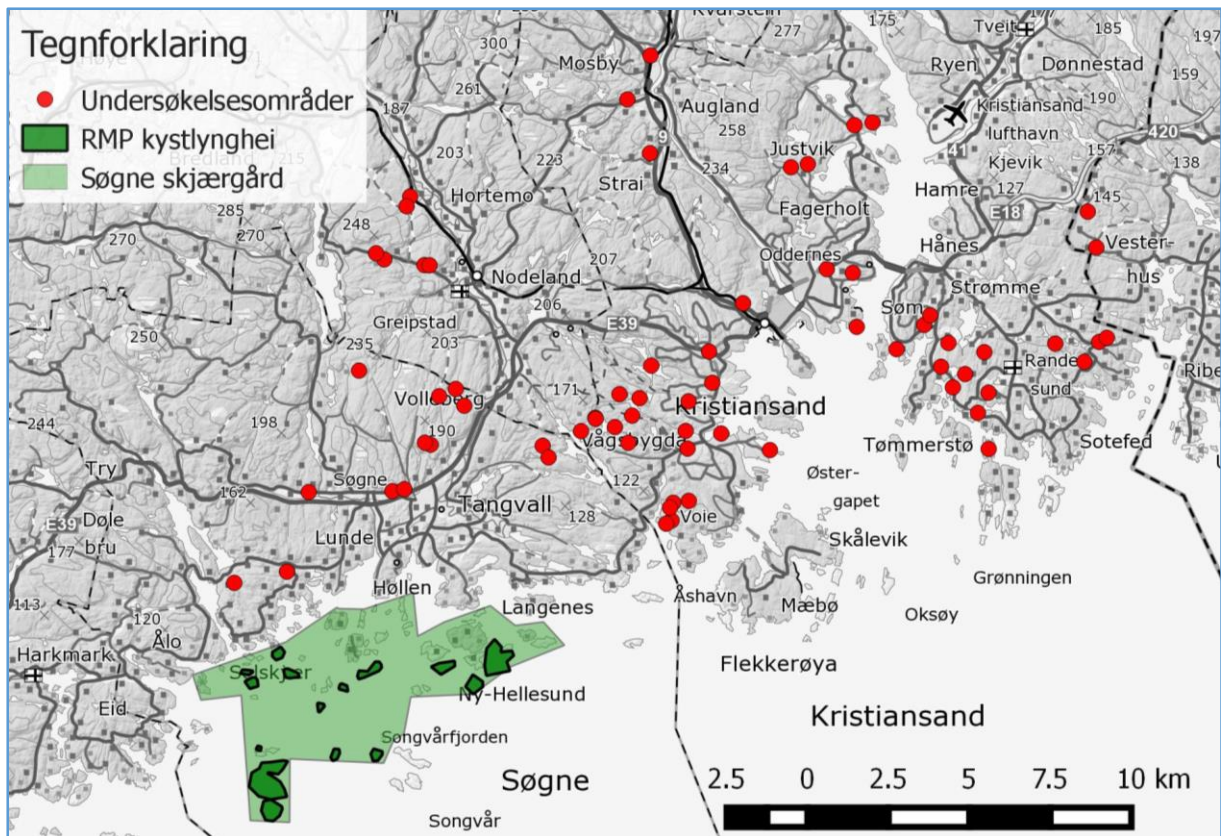
Feltarbeidet ble utført sommeren 2014, men på grunn av stort arbeidspress hos oppdragstaker har data og sluttrapport blitt mye forsinket. Sluttleveranse inkludert denne rapporten forelå først ved utgangen av 2015. Feltarbeid knyttet til dette prosjektet er blitt utført av BioFokus ved Terje Blindheim (prosjektleder), Ole Lønnve og Øivind Gammelmo.

Sluttleveransen er i henhold til de nyeste kravspesifikasjonene fra DN, jfr. DN's kvalitetssikringssider. Dette omfatter blant annet egenskapsdata på excelark, sletteliste over kvalitetssikrede lokaliteter som ikke når opp som kartleggingsobjekt, SOSI-filer i SOSI standard 4.1 og bilder.

2 Gjennomføring

2.1 Prioriterte områder

Tilbudsgrunnlaget ved utlysning av prosjektet inneholdt til sammen 78 undersøkelsesområder av svært varierende størrelse, fra noen få dekar til 34 km². Det største undersøkelsesområdet omfattet det meste av Søgne kommune sin skjærgård. Innenfor dette større området var det valgt ut 15 mindre områder hvor det gis tilskudd til beite gjennom Regionalt Miljø Program (RMP midler). På disse 15 delområdene var det et særlig fokus på å kartlegge den utvalgte naturtypen kystlynghei. I tillegg ble det fokusert på å kvalitetssikre gamle avgrensninger og vurdere nye forekomster av naturtyper i dette store området. Ut over skjærgården i Søgne har det vært fokus på naturtypene viktige bekkedrag, andre viktige forekomster og diverse skogområder hvor dokumentasjon har vært vurdert som ufullstendig. Undersøkelsesområdene er vist i Figur 1 nedenfor.

Figur 1. Viser geografisk plassering av de 78 på forhånd utvalgte områdene som skulle undersøkes.

2.2 Tilrettelegging for Natur2000

Alle lokaliteter er lagt inn i databaseprogrammet Natur2000. Alle egenskapsfiler m.m. er hentet ut fra denne databasen i forbindelse med rapportering og overlevering av data til Fylkesmannen. For nyregistrerte lokaliteter har vi benyttet lokale nummerserier for hver kommune som tidligere ikke er brukt, jfr. DN`s metadatabase for biologisk mangfold. For kvalitetssikrede/ reviderte naturtypelokaliteter har vi enten benyttet det gamle lokal-id nummeret, eventuelt tildelt et nytt nummer i samme serie som nykartlagte lokaliteter. De benyttete nummerseriene (lokal-id) er ikke sammenhengende fordi prosjektleder har av rapporteringsfleksible grunner tidlig i prosjektet tildelt hver av prosjektmedarbeiderne romlige nok nummerserier til at to eller flere rapportører ikke skal risikere å benytte samme lokal-id på ulike lokaliteter.

2.3 Behandling av gamle naturtypedata

For lokaliteter som tidligere er registrert i Naturbase, og som vi har kvalitetssikret og videreført i dette prosjektet, er eksisterende IID i Naturbase (BN-nummeret) benyttet for å skille disse fra nykartlagte lokaliteter. Nykartlagte og reviderte/ kvalitetssikrede lokaliteter er oversendt som separate sosi- og egenskapsfiler til Fylkesmannen for oppdatering av Naturbase.

For tidligere registrerte naturtypelokaliteter som i dette prosjektet er kvalitetssikret og funnet å ikke ha tilstrekkelig høye naturverdier for avgrensning som prioritert naturtype er det opprettet en sletteliste som kort begrunner denne vurderingen, jfr. DN`s kravspesifikasjoner. Disse skal følgelig fjernes fra Naturbase.

I de tilfeller er det kartlagt naturtypelokaliteter som overlapper med tidligere avgrensede naturtypelokaliteter, men uten at den (eller de) nykartlagte lokaliteten(e) skal erstatte den gamle. Dette skyldes som oftest at den gamle naturtypelokaliteten er stor og upresist avgrenset, og at vi ikke har gjort tilstrekkelig inventering av hele arealet til å kunne si om det finnes flere prioriterte naturtyper innenfor arealet utover dem vi har kartlagt. Den/ de nykartlagte lokaliteten(e) er derfor klippet mot det gamle naturtypepolygonet, og det er levert ny/ justert sosi-versjon av gammel naturtype for å unngå overlapp med de(n) mer presist avgrensede nykartlagte lokaliteten(e).

2.4 Artsregistreringer

For vanlige og typiske arter gjør vi kun notater som senere inngår som en del av naturtypebeskrivelsene. Potensielt interessante, spesielle, sjeldne og rødlistete arter derimot punktfester vi presist ved hjelp av GPS. Mange av disse er lett gjenkjennelige i felt, og ofte er det derfor unødvendig å ta belegg. For mer vanskelig bestemte arter, samt sjeldne arter eller andre med stort dokumentasjonsbehov, gjør vi derimot ofte innsamlinger. Disse havner etter bestemmelse i et av Norges større herbarier/samlinger, oftest Naturhistorisk Museum på Tøyen i Oslo. Alle GPS-registrerte funn blir synliggjort i Artskart (Artsdatabanken & GBIF 2013) via BioFokus sin egen artsdatabase (BAB, www.babkart.no). Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2010 (Kålås et al. 2010).

Kartleggingen ble utført midtsommer 2014 som var svært varm. Karplantefloraen, særlig i Søgne sin skjærgård, var derfor meget avsvidd og vanskelig å kartlegge. Kartleggings-tidspunktet var også lite gunstig for kartlegging av sopp.

Ask-snelleskog, eller varmekjær kildeløvsog i de bratte østvendte liene ned mot Otra nord i Kristiansand kommune.

3 Resultater

3.1 Oversikt over kartlagte naturtyper

I dette kapitlet gis en enkel presentasjon av resultatet av kartleggingen. Det ble totalt registrert og kartlagt 58 naturtypelokaliteter, hvorav 18 er nykartlagte og 40 er revisjoner av (dvs. kvalitetssikrete) tidligere kartlagte lokaliteter som allerede lå på Naturbase i noen form. 18 kvalitetssikrete lokaliteter ble funnet å ikke ha tilstrekkelige naturkvaliteter for avgrensning som prioriterte naturtyper, og skal derfor fjernes fra Naturbase (jfr. sletteliste). 8 lokaliteter ble vurdert som svært viktige (A verdi), 36 som viktige (B verdi), og 14 som lokalt viktige (C verdi) i henhold til DN-håndbok 13.2 sine verdikriterier. Det samlede arealet med naturtypelokaliteter er på 1,45 kvadratkilometer, gjennomsnittsstørrelsen for lokalitetene er 25 dekar. 10 lokaliteter er mindre enn 10 dekar, 16 er 10-20 dekar, 19 er 20-50 dekaer og 4 lokaliteter er større enn 50 dekar. Tabell 2 viser en fordeling av de registrerte lokalitetene på naturtyper, verdi og areal. Tabell 3 viser sentrale egenskapsdata for alle kartlagte objekter med A, B eller C verdi som ble registrert i 2014. Tabell 4 viser en oversikt over de slettede naturtypene med en kort begrunnelse. Den geografiske fordelingen av de 58 registrerte lokalitetene er svært lik kartet som viser undersøkelsesområdene vist i figur 1. Noen få områder ble ikke undersøkt da de var vanskelig tilgjengelige eller de ble ikke prioritert da de lå innenfor verneområder. Tre lokaliteter i skog er undersøkt i 2015 i forbindelse med kartlegging av potensielt verneområde nord for Svingervann naturreservat.

Det ble kartlagt få rødlistede arter i prosjektet. Ask, alm og barlind går igjen for mange av områdene, men ellers er det fanget opp få rødlistearter. Spesielle funn er omtalt i beskrivelsene for de enkelte lokaliteter.

Av utvalgte naturtyper ble det kartlagt én lokalitet med kystlynghei og én eik. På de mange små holmene kan det finnes kvaliteter av fattig kystlynghei som er like store som ellers i landskapet, men arealet utgjør sjelden de 10 målene som er inngangsverdi for denne naturtypen. De er derfor ikke avgrenset.

Lok 312, Striddekleiv, Søgne. Svartor sumpskog i tilknytning til rik edelløvsog. Foto: Terje Blindheim

En rekke bekkedrag ble undersøkt i forbindelse med prosjektet. Lok 446, Høyebekken (Kristiansand) til venstre. Til høyre viser gult stiplet strek viser eksisterende naturtypeavgrensning for Prestbekken og Vollebekken i Kristiansand. Foto: Terje Blindheim.

Tabell 2. Oversikt over fordelingen av de kartlagte naturtypelokalitetene på naturtypekategori og verdi, og med angivelse av samlet areal (daa) innenfor hver kategori. Det er i denne tabellen ikke tatt hensyn til mosaikkarealer innenfor naturtypelokalitetene.

Hovednaturtype	Naturtype	A	B	C	Totalt	Areal (daa)
Ferskvann/våtmark	Dam		1		1	1,5
	Rik kulturlandskapssjø		1		1	26,9
	Viktig bekkedrag	2	3	2	7	223,6
	Vannkantsamfunn		1		1	17,9
		2	6	2	10	269,9
Kulturlandskap	Store gamle trær		1	1	2	8,9
	Kystlynghei		1		1	172
			2	1	3	180,9
Kyst og havstrand	Strandeng og strandsump	1	2	1	4	10
Skog	Gammel fattig edellauvskog			1	1	15,6
	Rik edellauvskog		12	1	13	377,3
	Rik barskog			2	2	14,7
	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	2	1	2	5	22,8
	Gammel edellauvskog	2	4	3	9	410,6
	Gammel boreal lauvskog		4		4	55,5
	Gammel lavlandsblandingsskog		2	1	3	60,6
		4	23	10	37	957
Sørvendt berg og rasmark	Rik berglendt mark	1	1		2	3,3
Myr	Intakt lavlandsmyr i innlandet		2		2	31,1
Totalsum		8	36	14	58	1452,2

Tabell 3: Oversikt med nøkkeldata over de 58 lokalitetene som ble kartlagt av BioFokus i 2014.

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal	Kommune
Auglandsbekken (Vågsbygd)	420	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Viktig gyte­bekk	B	22	Kristiansand
Kjos gård	421	Kulturlandskap	Store gamle trær	Lind	B	1,68	Kristiansand
Gleodden	422	Sørvendt berg og rasmark	Rik berglendt mark	Rik grunnlendt mark	A	1,28	Kristiansand
Kvernbekken i Kjosdalen	423	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Viktig gyte­bekk	A	19,8	Kristiansand
Andåsen	424	Skog	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	31,3	Kristiansand
Osedalen	425	Skog	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	C	18,1	Kristiansand
Korshavn	426	Skog	Rik edellauvskog	Rasmark-lindeskog	B	10,1	Kristiansand
Djupedalen	427	Skog	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	20,6	Kristiansand
Bukkenes	428	Skog	Rik barskog	Barlindskog	C	0,54	Kristiansand
Røyrm yr øst	429	Skog	Rik barskog	Barlindskog	C	14,19	Kristiansand
Bukkåsen	430	Skog	Gammel fattig edellauvskog	Eikeskog	C	15,6	Kristiansand
Prestbekken og Vollebekken	431	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Viktig gyte­bekk	B	40	Kristiansand
Fiskåbekken	432	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Viktig gyte­bekk	C	41,5	Kristiansand
Liansbekken	433	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Parti som binder sammen andre naturmiljø	C	10,7	Kristiansand
Fugleviksundet	434	Skog	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	30,9	Kristiansand
Vassåsknuten	435	Skog	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Rik løvsumpskog	C	1,44	Kristiansand
Stakkemyra	436	Myr	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Annen låglandsmyr i innlandet	B	16,6	Kristiansand
Røyrm yr	437	Myr	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Annen låglandsmyr i innlandet	B	14,5	Kristiansand
Holtåsen V	440	Skog	Gammel edellauvskog	Gammel eikeskog	B	44,9	Kristiansand
Hoksvatnet V	441	Skog	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Rik strandskog	C	2,66	Kristiansand
Myrane V	443	Skog	Gammel lavlandsblandingsskog	Furu-lavlandsblandingsskog	B	44,44	Kristiansand
Vassvannet Ø	444	Ferskvann/våtmark	Vannkantsamfunn		B	17,9	Kristiansand
Fidje	445	Kyst og havstrand	Strandeng og strandsump	Semi-naturlig strandeng	C	3	Kristiansand
Høyebekken	446	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Viktig gyte­bekk	A	48,1	Kristiansand
Fiskevannsbekken	448	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap	B	41,5	Kristiansand
Gangdalen N	449	Skog	Rik edellauvskog	Rasmark-lindeskog	B	79,83	Kristiansand
Korsviktjønna	653	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Næringsrik utforming	B	26,9	Kristiansand
Fidjekilen Ø	672	Myr	Strandeng og strandsump	Naturlig strandeng	A	4,6	Kristiansand
Dvergsnes/Fidjekilen	673	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	11,4	Kristiansand
Birkelid	1	Ferskvann/våtmark	Dam	Gårdsdam	B	1,5	Songdalen
Birkelid 1	2	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	27,9	Songdalen
Stolpåsen	29	Skog	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	42,3	Songdalen
Aurevollskotet	74	Skog	Gammel edellauvskog	Gammel lindeskog	A	25,2	Songdalen

- Naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014 -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal	Kommune
Aurevoll	75	Skog	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	65,1	Songdalen
Suåsheia Ø	76	Skog	Gammel edellauvskog	Gammel eikeskog	B	5,99	Songdalen
Gjervoldstad V	77	Kulturlandskap	Store gamle trær	Eik	C	7,26	Songdalen
Gjervoldstad	78	Skog	Gammel edellauvskog	Gammel eikeskog	C	24,4	Songdalen
Ruståsen N	79	Skog	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Varmekjær kildeskog	A	7,3	Songdalen
Ruståsen NØ	80	Skog	Gammel boreal lauvskog	Gammelt ospenholt	B	6,75	Songdalen
Broksmyra V	81	Skog	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Varmekjær kildeskog	A	2,8	Songdalen
Olavsdalen	86	Skog	Gammel edellauvskog	Gammel eikeskog	A	178,8	Søgne
Lindholmsbukta	89	Kyst og havstrand	Strandeng og strandsump	Semi-naturlig strandeng	B	0,8	Søgne
Oksne	300	Skog	Gammel edellauvskog	Gammel eikeskog	B	41,38	Søgne
Monsøya NØ	301	Myr	Gammel edellauvskog	Gammel eikeskog	C	22,55	Søgne
Døbla	302	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	10,74	Søgne
Ospedalsbekken	303	Skog	Gammel lavlandsblandingsskog	Sørboreal gran-blandingsskog	C	11,76	Søgne
Åsane	304	Skog	Gammel edellauvskog	Gammel eikeskog	B	17,52	Søgne
Kobberheia 2	305	Skog	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Rik løvsumpskog	B	8,55	Søgne
Årosveten S I	306	Skog	Gammel lavlandsblandingsskog	Furu-lavlandsblandingsskog	B	4,37	Søgne
Årosveten S II	307	Kyst og havstrand	Strandeng og strandsump	Naturlig strandeng	B	1,63	Søgne
Suåsheia	309	Skog	Gammel boreal lauvskog	Gammelt ospenholt	B	16,4	Søgne
Langevannsbekken	310	Skog	Gammel boreal lauvskog	Gammelt ospenholt	B	14,7	Søgne
Mjunevannet NV	311	Skog	Gammel boreal lauvskog	Gammelt ospenholt	B	17,6	Søgne
Striddekleiv	312	Skog	Rik edellauvskog		B	20,5	Søgne
Hollandviktjønn N	313	Skog	Rik edellauvskog		B	8,5	Søgne
Østre Hellevarddalen	314	Sørvendt berg og rasmark	Rik berglendt mark	Rik grunnlendt mark	B	2	Søgne
Ytre Uvår	442	Kulturlandskap	Kystlynghei	Fattig tørrhei	B	172	Søgne
Kobberheia 1	625	Skog	Gammel edellauvskog	Gammel eikeskog	C	49,9	Søgne

Tabell 4. Oversikt over lokaliteter i Naturbase som bør slettes da det ikke er dokumentert at de tilfredsstiller kravene som prioritert naturtype.

BN nummer	Navn	Forklaring
BN00005250	Grimsbekken	Uten spesielle kvaliteter, nedbygd.
BN00005261	Grovannsbekken	Bekkedrag uten dokumenterte kvaliteter. Ikke spesielle fiskekvaliteter eller kantsoner med særlig verdi. Mulig fiskeoppgang opp til gammel sagbruk ved jorde.
BN00005266	Bekk fra Øygardstjønn til Gillsv	Bekkedrag uten dokumenterte kvaliteter. Ikke spesielle fiskekvaliteter eller kantsoner med særlig verdi. Mulig fiskeoppgang opp til foss.
BN00005275	Hemmingvannsbekken	Bekkedrag med marginale kvaliteter som ut over det som er helt ordinært i denne regionen.
BN00005275	Hemmingvannsbekken	Mer og mindre helt nedbygd. Potensiale for fisk helt i nedre del, men grunnlag dårlig.
BN00005285	Fidjekilen	Området er også lagt inn som ålegraslokalitet med A verdi. De beskrevne verdiene i beskrivelsen er fanget opp i andre lokaliteter. Denne lokaliteten bør derfor slettes.
BN00005289	Stemvann	Vurdert å ikke ha tilstrekkelige kvaliteter. Ordinære karplanter, ingen rødlistefunn.

BN nummer	Navn	Forklaring
BN00005300	Sukkevannet	Dette er ikke en kulturlandskapssjø, men et forholdsvis fattig skogsvann med lite rike vannkantsamfunn. Våtmarksområdet med sumpskog og dammer i NØ mot Rv 401 bør undersøkes og vurderes som egen lokalitet.
BN00005310	Sukkestøl, bekk vest for	Uten spesielle kvaliteter.
BN00005312	Ådnevikvannet	Vurdert å ikke ha tilstrekkelige kvaliteter. Ordinære karplanter, ingen rødlistefunn.
BN00005315	Eidsvann/Rørvann	Vurdert å ikke ha tilstrekkelige kvaliteter. Ordinære karplanter, ingen rødlistefunn.
BN00005393	Hanneviksbekken	Uten spesielle kvaliteter, nedbygd.
BN00005402	Hoksvann	I enkelte viker finnes noe langskuddsvegetasjon, men vannet er marginalt forskjellig fra andre lignende vann i området. Kan ikke kalles en kulturlandskapssjø, svært lite kulturlandskap rundt vannet.
BN00005414	Sagbekken	Uten spesielle kvaliteter, nedbygd.
BN00005439	Auklandsbekken (Lonebekken)	Få kvaliteter langs denne bekken. Sterkt hogstpåvirket og ingen forbindelse til hovedelva over vei og jernbane.
BN00005440	Roshagentjønnbekken	Vurdert å ikke ha tilstrekkelige kvaliteter. Ordinære karplanter, ingen rødlistefunn. Sterkt grøftet og gjenplantet med gran. Ingen funksjon som vandringsvei for fisk.
BN00005447	Sukkevannsvassdraget	Beskrivelsen er ikke dekkende for området som er avgrenset og spesielle verdier er ikke dokumentert. Evt. funksjon for fisk alene bør dokumenteres på annet vis. Veldig grov avgrensning.
BN00007739	Suåsheia	Befaringen i 2015 bekrefter verdiene slik de er beskrevet for området i Naturbase. Det er også gjennomført noen nylige hogster i deler av området. Kvalitetene tilsier ikke avgrensning som prioritert naturtype. Det er trolig større potensial for viktige biologiske verdier nord for det nylig kartlagte området Suåsheia Ø. Her er det større ospeskog og til dels rik eikeskog, men dette området ble ikke godt nok befart til at området ble avgrenset.
BN00038426	Trolldalen	Ikke funnet å ha tilstrekkelige kvaliteter for avgrensning. Deler av området i nord er inkludert i nabolokalitet.
BN00038467	Søheia	Meget rik skog, men nedre deler helt gjenplantet med gran og øvre løvli har veldig ung skog etter hogst. Små lommer med noe intakt vegetasjon i partier.

Flere dårlige undersøkte vann sørøst i Kristiansand er foreslått slettet. Det er vanskelig å argumentere for at dette er rike kulturlandskapssjøer og det er svært lite dokumentasjon som underbygger at de bør avgrenses, og for eventuelt å sette en korrekt verdi. Det bør vurderes å foreta bedre kartlegging av disse vannene og avklare om vannene har kvaliteter ut over å være av lokalt viktig betydning for noen fuglearter.

3.2 Viktige bekkedrag

Ole Lønnve har i forbindelse med sine kartlegginger av naturtypen *Viktige bekkedrag* i Kristiansand kommune foretatt en oppsummering av erfaringer, med fokus på ørret, han har gjort seg for denne naturtypen.

Innledning

Under feltarbeidet med å kvalitetssikre og kartlegge naturtyper i Vest-Agder i juni 2014 ble flere bekker i Kristiansand befart. De fleste av disse var fra før avgrenset som naturtypen viktige bekkedrag. Flertallet av bekkene er sterkt preget av tekniske inngrep, særlig i de nederste partiene. Sannsynligvis har mange av dem en gang i tiden vært viktige sjøørretførende bekker. Fisken har kunnet vandre forholdsvis langt opp, i enkelte tilfeller flere kilometer. I dag klarer neppe sjøørret å vandre opp mange av disse bekkene. Flere har derfor i dag bestander av stasjonær ørret ovenfor vandringshindrene. I det følgende følger en kort oppsummering av viktige trekk ved ørretens biologi og en kort vurdering av tilstanden til enkelte av bekkene i Kristiansand. Det er viktig og understreke at oppsummeringen er basert på observasjoner gjort under en generell naturtypekartlegging. Det er derfor ingen fiskeundersøkelse. En mer målrettet fiskeundersøkelse og kartlegging av faunaen generelt i disse bekkene vil sannsynligvis avdekke andre forhold ved disse bekkene.

Ørret

Ørret (*Salmo trutta*) er Norges mest utbredte ferskvannsfisk (Sømme, 1948; Qvenild, 1994; Artsdatabanken og GBIF Norge, 2015). Den forekommer over hele landet og finnes både i

lavereliggende vassdrag så vel som i vassdrag på fjellet. Ørretens store utbredelse skyldes både artens innvandringshistorikk samt at den trolig helt siden steinalderen har vært satt ut i vassdrag der den ikke har klart å komme selv. F. eks. er ørreten på Hardangervidda et resultat av utsetting langt tilbake i tid. Grunnen til at den har vært satt ut mange steder, skyldes ørretens store verdi som matressurs.

Ørreten er en god svømmer, og den klarer fint å ta seg opp ganske strie elver eller forsere mindre fosser. Den gyter normalt i rennende vann, og tilgang på egnede bekker og elver er derfor som oftest helt nødvendig for at en populasjon skal opprettholdes. Gytingen foregår normalt sent på høsten. Gyteplassene er partier med grus og småstein. Hunnen graver grus over eggene etter at hun har gytt. Om høsten kan man derfor ofte se gytegroper etter ørret i bekker der gyting har foregått. Yngelen klekkes om våren når temperaturen i vannet stiger til rundt 8 °C og vannføringen er gunstig (som regel før eller etter vårflommen) (Qvenild, 1994). Den unge fisken oppholder seg som regel de første leveårene (1–6 år) i gytebekken før de vandrer ut. De vender tilbake til bekken der de selv ble klekt når de er kjønnsmodne. Ørret er en god indikator på tilstanden til vannet. Ørret trives best i rent, oksygenrikt og kaldt vann. I tillegg er den ømfintlig for forurening.

Ørret kan forekomme i flere ulike former. Tradisjonelt skiller man gjerne mellom sjøørret, innsjøørret og bekkørret.

Sjøørret oppholder seg som voksen i sjøen nær kysten. De kjønnsmodne individene vandrer opp i bekker og elver langs hele kysten for å gyte. Sjøørret omtales ofte som anadrom ørret, og har et levesett som minner mye om laksens.

Innsjøørret eller *brunørret* har et levesett som minner om sjøørret, bortsett fra at de oppholder seg i ferskvann hele livet. De fleste ørrestammer som forekommer i små tjern, vann og store innsjøer kan henføres til denne formen. Gytingen foregår enten i innløps- eller utløpselva/bekken. Innsjøgyting er også kjent enkelte steder.

Bekkorret kalles den formen som oppholder seg hele livet i rennende vann. Disse foretar bare mindre vandringer innen den bekken eller elven de lever i. I mange av våre tallrike bekker og elver forekommer stasjonære ørrestammer. Bekkorreten er som regel ganske småvokst, men dette varierer veldig avhengig av forholdene i bekken eller elven den lever i.

Det problematiske med inndelingen over, er at det ikke finnes noe egentlig skille mellom de tre formene. I vassdrag på strekninger der det går vandrende ørret, vil man som regel finne både den stasjonære og vandrende formen. Den vandrende formen kan gi opphav til den stasjonære formen og omvendt. Dette kan i mange tilfeller betraktes som ulike gytestrategier innen samme ørretpopulasjon. Frekvensen av disse strategiene vil derimot variere mellom ulike vassdrag og populasjoner. Den varierer også med hensyn på kjønn. I enkelte vassdrag blir flest hunnfisk vandrere, mens hannfiskene stort sett blir stasjonære. I andre vassdrag kan fordelingen mellom kjønnene være lik. Hvis det etableres et vandringshinder, slik at den kjønnsmodne fisken ikke lenger klarer å komme opp en bekk eller elv, vil seleksjonen favorisere den stasjonære strategien, og etter hvert vil derfor hele populasjonen bestå av stasjonær fisk (Pulg, 2013).

Over hele Norge er mange mindre bekker enten lagt i rør, det er etablert vandringshindre eller de er ødelagt på annen måte (Hauger, 1994). Små bekker langs kysten kan være viktige gytebekker for sjøørret, og bidraget fra disse til sjøørretbestanden i en fjord kan være betydelig (Bergan, 2013). F. eks. i Trondheimsfjorden har sjøørretbestanden gått sterkt tilbake. Grunnene til dette kan være sammensatt, men det er rimelig å anta at ødeleggelse av de mange bekkene som drenerer ut i fjorden kan forklare mye av årsaken til denne tilbakegangen (Bergan, 2013). Svært mange av de mest produktive sjøørretbekkene langs Trondheimsfjorden er i dag enten helt ødelagt eller det er etablert vandringshindre i forbindelse med veiutbygginger og annen infrastruktur som gjør at ørreten ikke lenger klarer å komme opp til gyteområdene.

Bekkene i Kristiansand

Forholdene i Kristiansand minner i store trekk om situasjonen i Trondheimsfjorden. Her forekommer en rekke bekker av forskjellig størrelse under marin grense, men hvor det er etablert diverse vandringshindre i den nederste delen av vassdraget mot sjøen. Bekkenes løp har vært gjenstand for en rekke omfattende tekniske inngrep opp gjennom tidene. Som følge av dette kan derfor anadrom laksefisk, som sjøørret, ikke lenger komme opp til gyte plassene. Mange av disse bekkene har i dag til dels store bestander av stasjonær ørret ovenfor vandringshindrene. Skal disse bekkene igjen bli sjøørretførende, må de derfor restaureres slik at fisken igjen kan vandre. Flere av bekkene har mange partier med flotte gytemuligheter samt kulper som er fine for oppvekst for ørret. Kantsonene er også i mange tilfeller fint utviklet. Vegetasjonsrike kantsoner er viktige både for fisk og andre organismer som lever sitt liv i bekken.

Følgende bekker i Kristiansand, som er omfattet av denne kartleggingen, ble vurdert til å ha til dels betydelige bestander av stasjonær ørret som følge av etablering av vandringshindre: Hanneviksbekken, Prestebekken, Fiskåbekken, Augelandsbekken, Sagbekken og Grimsbekken. Alle disse bekkene er avgrenset som viktige bekke drag. Potensialet m. h. p. produksjon av sjøørret i enkelte av disse bekkene, vurderes som stort.

Hanneviksbekken

Et par ørret ble observert i en kulp ved utløpet av et rør langs E39, men denne bekken er helt ødelagt, slik at det neppe vil være praktisk mulig å restaurere den (figur 2).

Figur 2. Hanneviksbekken slik den fremstår i dag. Eksempel på en ødelagt bekk i Kristiansand. Et par ørret ble observert i kulp ved røret. Foto: Ole J. Lønnve.

Prestebekken

I Prestebekken vurderes forholdene for fisk mange steder som svært gode (figur 3), og i denne bekken forekommer også store mengder ørret, trolig mest stasjonær fisk. Fisk ble observert fra Småhageanlegget og helt opp til Nedre Jergersvann, hvor fisken ikke kommer lenger grunnet en stor demning. Nedenfor Småhageanlegget går bekken delvis i rør og det er etablert vandringshindre. En fisketrapp for sjøørret er anlagt ved det gamle garveriet på Lund (parkeringsplassen til Småhageanlegget) (Karterud, 2009). Om sjøørret benytter denne, er derimot litt uklart. Fisk kan også gå opp en mindre sidebekk, Vollebekken. Ørret ble observert i denne under befaringen (24. juni).

Figur 3. Prestebekken. Betydelige deler av bekkestrekningen består av flotte partier med gytegrus i tillegg til kulper og tett kantvegetasjon. Foto: Ole J. Lønnve.

Fiskåbekken

Sjørret klarer ikke å vandre opp i denne bekken grunnet vandringshindre. Bekken går i rør under RV 456 ved Trekanten Senter. Forholdene vurderes derimot som relativt gode for ørret ovenfor Trekanten Senter, selv om enkelte potensielle vandringshindre også forekommer videre oppover. Fisk ble også observert hele veien oppover til et stykke ovenfor idrettsanlegget ved Karuss skole, men i små mengder. Dette tolkes som litt rart, siden de fysiske forholdene i bekken virker gode. I eldre tider skal også denne bekken ha vært lakseførende (smålaks). Langs bekken er kantvegetasjonen noe variabel, men stedvis er den forholdsvis godt utviklet. Enkelte mindre tekniske inngrep er derimot gjort flere steder. Diverse fremmedarter forekommer langs vassdraget.

Auglandsbekken

I Auglandsbekken forekommer en tallrik småvokst ørretstamme mellom Vestre Ringvei og Vågsbygd Ringvei. Bekken er liten, men det er store mengder gytesubstrat. Kantene er fine, med en del død ved i og over bekken. Det er også på denne strekningen foretatt enkelte mindre tekniske inngrep, men disse har neppe noen stor konsekvens for fisken langs den aktuelle strekningen. Sannsynligvis kan ikke sjørret ta seg opp til dette området. De nederste delene av Auglandsbekken ligger i rør.

Grimsbekken

I Grimsbekken ble fisk observert mellom Christiandsands møller AS og Christiandsands Bryggeri. Eventuell vandrende fisk kan ikke komme opp i dette området grunnet vandringshindre. Fra Christiandsands Bryggeri går bekken i rør ut til fjorden (figur 3). Bekken er også kanalisert et stykke oppover fra bryggeriet. Vannkvaliteten er dessuten markert påvirket. Langs deler av bekkestrekningen forekommer store bestander av svartelistarten parkslirekne.

Figur 4. Eksempel på problemer anadrom laksefisk står ovenfor i Kristiansand. Grimsbekken ved Christiandsands Bryggeri. Foto: Ole J. Lønnve.

Enkelte av de undersøkte bekkene har derimot bestander av anadrom fisk. Dette gjelder Kvernbekken og trolig en liten bekk ved Fidjekilen.

Kvernbekken

I Kvernbekken i Kjosdalen ble det et godt stykke oppover dalen registrert til dels betydelige mengder med yngel (0+, 1+) og ungfisk. Denne bekken har mange partier med gode gytemuligheter samt mange kulper av forskjellig størrelse. Kantene er dessuten fine, og utgjøres for det meste av skog. Bekken er oppgitt til å være sjørrettførende (Bye, 2005), hvilket det store innslaget av ungfisk indikerer. Nederst ved Kjos gård og ved RV 457 er det riktignok foretatt enkelte tekniske inngrep, som kanalisering (figur 5), men det er ikke etablert noe vandringshinder. Bekken går i bru under RV 457, ikke i et rør eller kulvert som ofte er vanlig i Norge. I Kvernbekken kan sjørretten derfor lett ta seg opp bekken. Kulverter under veier skaper ofte utfordringer for vandrende fisk, og mange steder fungerer de som vandringshindre.

Figur 5. Kvernbekken ved Kjos gård. Bekken er kanalisert i dette partiet, men dette inngrepet har neppe store konsekvenser for oppgangen av sjørret. Foto: Ole J. Lønnve.

Sagbekken

Sagbekken er sterkt preget av diverse tekniske inngrep og vannkvaliteten er markert påvirket, men det forekommer allikevel noe ørret her, i alle fall langs Sagmyra. Trolig går det sjørret opp hit, men neppe lenger. Bekken langs Sagmyra kommer fra to mindre tjern (Bladdalstjønn og Stemtjønn). Det er derimot uklart om det forekommer ørret i disse. I følge Artskart og GBIF Norge (2015) er ørret registrert i Stemtjønn.

Figur 6. Sagbekken langs næringsområdet ved Sagmyra. Herfra går bekken i rør et godt stykke oppover. Fisk ble observert rett nedenfor dette partiet. Foto: Ole J. Lønnve.

Fidjekilen

Ved Dvergsnes ved Fidjekilen drenerer en svært liten bekk ut. Fisken kan ikke gå mer en 60-70 meter opp denne bekken. Denne strekningen ligger på havets nivå, og er derfor saltpåvirket. I bekken ble det observert mengder med ørretyngel (trolig 0+ eller 1+). Bekken hadde bra med gytesubstrat. Yngelen stod her sammen med strandkrabbe og stingsild. Denne observasjonen er forholdsvis interessant, da det foreligger lite informasjon om gyting eller at ørretyngel kan leve i brakkvann. I følge Bror Jonsson (pers. med.), kan ørret gyte hvis saliniteten er under 4 ‰. Etter klekking tåler yngelen opp til 5 ‰. Som større tåler den enda mer. Det er også en mulighet for at denne yngelen kan ha svømt inn i denne bekken, og at den derfor opprinnelig kommer fra en annen bekk som munner ut i Fidjekilen.

Tre bekker ble og også vurdert som lite sannsynlige gytebekker, selv om disse var kartlagt som viktige bekkedrag, bl.a. begrunnet med at de kunne være potensielle gytebekker for ørret. Disse tre bekkene er: Rosshagetjønnbekken, Liansbekken og bekken mellom Sukkevann og Frikstadtjønnna. I ingen av disse bekkene ble ørret observert og ingen av bekkene hadde særlige godt utviklede partier med gytesubstrat, spesielt gjaldt dette Rosshagetjønnbekken og bekken mellom Sukkevann og Frikstadtjønnna, hvor bunnen for det meste bestod av mudder. Bekkene var også grøftet. I tillegg er det så lite vann i disse bekkene at om sommeren risikerer de å tørke helt eller delvis ut. Kun Liansbekken hadde et vist potensial for ørret, men den nederste delen ligger i rør, og fisk klarer neppe å ta seg opp her (figur 7). Bekken er dessuten sannsynligvis for liten til at den kan opprettholde en stasjonær ørretstamme. Noe gytesubstrat forekommer i enkelte partier, men generelt har bekken lite gytesubstrat og få kulper av noen størrelse.

Figur 7. Den nederste delen av Liansbekken går i rør. Foto: Ole J. Lønnve.

Referanser

- Artsdatabanken og GBIF Norge, 2015. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>
- Bergan, M. A. 2013. Sjøørret i Trondheimsfjorden; en utdøende ressurs. Hva betyr bekker for sjøørreten? *Vann*, 2 (48), 175–190.
- Hauger, T. 1994. Mange bekker små. Miljøvernavdelingen i Østfold. Landbruksforlaget. Oslo. 64 s.
- Karterud, J. S. 2009. Fisketrapp for sjøørreten. Kristiansand kommune. <http://www.kristiansand.kommune.no/ressurser/Nyheter/Nyhetsarkiv/Fisketrapp-for-sjoorreten/>

- Pulg, U. 2013. Sjøørret eller ørret. SalmonCamera <http://salmoncamera.com/no/sjoorret-eller-orret/#more-143>
- Qvenild, T. 1994. Ørret og ørretfiske. Aschehoug. 420 s.
- Sømme, I. D. 1948. Ørretboka. 3. utgave. Jacob Dybwads Forlag, Oslo. 607 s.

3.3 Lokalitetsbeskrivelser

Lokalitetene under er sortert på kommune og etter lokal-id nummer med følgende rekkefølge: Kristiansand, Songdalen og Søgne.

Kristiansand kommune

420 Auglandsbekken (Vågsbygd)

Viktig bekke­drag – Viktig gyte­bekk Verdi: B Areal : 22 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som viktig bekke­drag (1997) med verdi som lokalt viktig (C) naturtype. I 2005 ble det foretatt en begrenset undersøkelse av de biologiske kvalitetene i bekken (Bye, 2005).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til Auglandsbekken, som drenerer fra Auglandstjønn til Auglandsbukta i Kristiansand kommune. Bekken går dels gjennom bebyggelse og de nedre delene ligger i rør. En turvei går gjennom området mellom Øvre Ringvei og Vågsbygd Ringvei. Avgrensningen omfatter partiet mellom Øvre Ringvei og Vågsbygd Ringvei.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen Viktig bekke­drag med utforming viktig gyte­bekk. Innenfor avgrensningen forekommer også partier med rik edelløvs­skog og sumpskog. På denne strekningen er bekken for det meste intakt. Bekken har mange godt utviklede gruspartier som gir gode gyteforhold for ørret, og mye småvokst ørret, sannsynligvis stasjonær fisk, ble observert i bekken. Kantvegetasjonen er godt utviklet med svartor, selje og ask. Stedvis ligger døde trær over og i bekken, noe som er positivt for vannfaunaen. I feltsjiktet forekommer rikelig med stor­bregner, men også stedvis innslag av mjødurt, vendelrot, kratthumble­blom, fredløs, stornesle og krossved. Deler av skogen langs bekken kan henføres til rikere sump- og kilde­skog med utforming varmekjær kilde­skog. Ellers forekommer partier med rik edelløvs­skog med utforming lågurt-eikes­skog. Foruten eik, er det innslag av kristtorn, osp, bjørk, hassel, gran og furu. Stedvis forekommer eføy. Lengst vest i avgrensningen, forekommer mindre partier med mer fattig skog med blåbærutforminger. Generelt er skogen forholdsvis ung. Øvre dbh på eik er 30-45 cm. I partier forekommer noe død ved, spesielt av gran, men kontinuiteten til dette elementet er forholdsvis dårlig.

Artsmangfold: Til tross for at bekken er liten, ble det observert mye fisk. Dette indikerer både god vannkvalitet og god næringstilgang for fisk. Man kan derfor anta at bekken har høy tetthet av ulike virvelløse dyr knyttet til vann. Flere arter bløtdyr, vårfluer, steinfluer og døgnfluer er påvist i bekken, men ingen rødlistete eller spesielle artsforekomster er registrert. Derimot kan ikke slike forekomster utelukkes, siden undersøkelsen som ble gjort ikke var særlig omfattende. Den ble dessuten utført midt på vinteren (januar). På tross av at skogen er relativt ung, er treslagsvariasjonen forholdsvis stor og stedvis forekommer rike partier. I tillegg er det forholdsvis betydelige partier med sumpskog og fuktig mark. I sum gir dette høy diversitet av insekter og potensial for en lang rekke interessante artsforekomster. Lokaliteten ligger dessuten innenfor et geografisk viktig område for biologisk mangfold generelt. Mye av dette mangfoldet er avhengig av at lommer med mer variert og rikere natur finnes.

Bruk tilstand og påvirkning: Bekken er noe påvirket av mindre tekniske inngrep langs turveien gjennom området. Skogen er relativt ung, og hogst har sannsynligvis vært utført her tidligere. Ellers er området noe preget av å ligge nær bebyggelse.

Fremmede arter: Berberis forekommer innenfor avgrensningen.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Bekken følger i store trekk sitt naturlige løp gjennom lokaliteten, den er fiskerik og har sannsynligvis en rik fauna av diverse virvelløse dyr. Skogen har stor treslagsvariasjon med rikere partier og sumpskog. I sum er dette av stor betydning for biologisk mangfold. Lokaliteten vurderes derfor til å ha potensial for en rekke interessante artsforekomster av spesielt insekter, kanskje særlig tovinger, men også av arter knyttet til løvvegetasjonen.

Skjøtsel og hensyn: Området bør overlates til fri utvikling. Inngrep i skogen og i bekken må unngås.

.....

421 Kjos gård

Store gamle trær – Lind Verdi: B Areal : 1,68 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til innkjørselen til Kjos gård i Kristiansand kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store, gamle trær med utforming lind. Lokaliteten utgjøres av en lindealé langs innkjørselen til Kjos gård. 28-30 lindetrær av jevn

størrelse står på geledd på begge sider av langs denne innkjørselen. Trærne har vært styvet og beskåret. Trærne er ikke godt undersøkt, men antatt dbh ligger mellom 50 og 100 cm. Trolig kan enkelte trær ha hulheter, men dette er ikke undersøkt.

Artsmangfold: Trærne har et antatt potensial for arter knyttet til gammel lind spesielt og gamle edelløvtrær generelt. I tillegg kan eventuelle hulrom benyttes av en rekke flaggermusarter om sommeren.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne har vært beskåret/styvet. **Verdivurdering:** Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for store, gamle trær av juni 2014. Trærne skåres lavt til middels på parameteren størrelse, men pga. at trærne ikke ble godt undersøkt under kartleggingen, er kvaliteten til de andre parameterne litt uklare. Allikevel vurderes trærne til å skåre middels på minst én av de andre parameterne. At det er så mange trær, teller også positivt. Samlet sett vurderes derfor denne lokaliteten som en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Trærne kan skjøttes som de har vært frem til nå, forsiktig styving eller beskæring. Eventuelle døde greiner bør derimot så langt som mulig ikke fjernes før de eventuelt blir en direkte fare for omgivelsene.

.....

422 Gleodden

Rik berglendt mark – Rik grunnlendt mark Verdi: A Areal : 1,28 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere (1996) kartlagt som andre viktige forekomster med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på utsiden av Bertesbukta i Kristiansand kommune. Området er offentlig badeplass.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik berglendt mark med utforming rik grunnlendt mark. I partier og i sprekker forekommer bl.a. blodstorkenebb, smalkjempe, kvitbergknapp, fuglevikke, smørbukk, ryllik og hårsvever. I 1996 ble også vårmarihånd, blåveis, bakkeforglemmegei og vårsalat registrert. I kantene forekommer slåpetorn, dvergmispel, krossved, roser, spisslønn, ask, alm, osp og sølvasal. Lokaliteten består av mye nakent berg, den ligger sørvendt og i en «gryte» delvis omgitt av bratte bergvegger som gir et varmt og tørt lokalklima som er gunstig for mange insekter.

Artsmangfold: Foruten alm (NT i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010), ask (NT), sølvasal (NT) og vårsalat (VU), ble mørk messingblomsterflue (*Callicera aurata*) (EN) observert på lokaliteten den 25. juni. I tillegg ble det gjort funn av klubbevepsen *Corynis obscura* på blodstorkenebb. Dette funnet er så langt det vestligste i Norden. Lokaliteten vurderes til å ha et høyt potensial for forekomster av en rekke interessante og varmekrevende insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Hele området preges av en del slitasje fra folk som drar ut hit for å bade.

Fremmede arter: Rynkerose er et problem på lokaliteten. Denne sprer seg utover.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik berglendt mark (juni, 2014). Lokaliteten skåres middels på størrelse og tilstand, mens den skåres høyt på arter. Parameteren nærheten til andre tilsvarende forekomster, er derimot uklar. Selv om deler av lokaliteten preges av mye tråkk og slitasje, gjør eksponeringen og artsfunnene denne til en svært interessant lokalitet, spesielt med hensyn på insekter. Samlet sett vurderes derfor denne lokaliteten som en svært viktig (A) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Rynkerose må bekjempes. I tillegg bør lokaliteten tilrettelegges på en slik måte at slitasjen på vegetasjonen fra folk blir minst mulig. Man bør også sørge for at lokaliteten ikke gror for mye igjen av buskas, selv om noe buskas er bra, spesielt for insekter.

.....

423 Kvernbekken i Kjosdalen

Viktig bekke drag – Viktig gytebekk Verdi: A Areal : 19,8 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som viktig bekke drag (1997) med verdi som svært viktig (A) naturtype. I 2005 ble det foretatt en begrenset undersøkelse av de biologiske kvalitetene i bekken (Bye, 2005).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en bekk som drenerer gjennom Kjosdalen og ut i Kjosbukta ved Kjos gård i Kristiansand kommune. Avgrensningen omfatter partiet fra Kjosbukta og et stykke oppover i Kjosdalen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen Viktig bekke drag med utforming viktig gytebekk. Kvernbekken er en svært viktig bekk for sjørret, og fisken kan vandre over én kilometer opp denne bekken til en foss ved Kvernstedet inne i Kjosdalen. Under befaringen den 25. juni ble mye yngel og ungfisk observert i bekken. Bekken har en rekke partier med gytesubstrat samt mange kulper. Kantvegetasjonen er stort sett intakt oppover hele bekken, men skogen er forholdsvis ung. Det er derfor lite død ved langs bekkestrengen. Skogen har innslag av svartor, ask, bjørk, rogn, hassel, spisslønn, hegg, osp og litt eik og kristorn. I feltsjiktet forekommer bl.a. fredløs, vendelrot, krossved og kratthumbleblom samt partier med storbregner.

Artsmangfold: Foruten ask (NT i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010), var bekken fram til 1970-tallet en kjent lokalitet for elvemusling (VU). Denne arten har sannsynligvis utgått, men dette er ikke godt nok undersøkt. Mye ørret er gunstig for elvemuslingen. Larver av kongeøyenstikker (*Cordulegaster boltoni*) ble funnet i bekken i 2005. Denne arten er ikke vanlig, og krever bekker med hurtigrennende, klart vann.

Bruk tilstand og påvirkning: Bekkens nedre løp er grøftet, men dette har trolig få negative konsekvenser for sjørretten. Ellers går en turvei oppover i Kjosdalen. Stedvis går denne helt inntil bekken.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Verdivurdering: Verdien til denne bekken er først og fremst knyttet til selve bekken, ikke så mye skogen langs bekken. Siden dette er en av få noenlunde intakte sjørretførende bekker som er igjen i Kristiansand, vurderes derfor denne bekken som svært viktig for denne ørretformen. I tillegg har bekken potensial samt dokumenterte

forekomster av andre interessante arter. Samlet sett vurderes derfor denne bekken som en svært viktig (A) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Bekken bør få være mest mulig i fred. Rydding av kantvegetasjon er negativt, og må ikke gjøres.

.....

424 Andåsen

Rik edellauskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 31,3 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløuskog (1997) med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en kystnær kolle nord for Voie i Kristiansand kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløuskog med utforming lågurt-eikeskog. Avgrensningen omfatter også et skrint parti med naturtypen gammel furuskog med utforming gammel solvarm bergfuruskog. Dette partiet utgjør de høyeste og midtre delene av avgrensningen. Eikeskogen er forholdsvis ung, med enkelte trær opp mot 45-50 cm dbh. Innslaget av død ved er derfor begrenset. Foruten eik er det innslag av lind, hassel, spisslønn, bjørk, rogn og kirsebær. Spesielt på nordsiden forekommer enkelte gamle styvete grove lindetrær, enkelte med hulrom og døde partier. Eikeskogen som helhet må karakteriseres som en relativt fattig lågurttype, med innslag av lundrapp, lundhengeaks, liljekonvall og stormarimjelde, men enkelte steder, spesielt på nordsiden forekommer også storfrytle, litt stornesle og vendelrot. Furuskogen på de skrinne partiene sentralt, domineres av til dels gamle grove trær. Enkelte med gamle brannmerker oppetter stammen.

Artsmangfold: I følge Artskart er lundvokssopp (NT i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010) og sinoberslørsopp (VU) registrert på nordsiden av avgrensningen i 2005. Lokaliteten vurderes ellers til å ha potensial for flere interessante artsforekomster, særlig gjelder det den nordlige delen, samt den gamle furuskogen sentralt. Denne furuskogen står stort sett veldig eksponert til, og dette gjør at den har et betydelig potensial for insekter knyttet til denne type miljøer, spesielt for interessante biller knyttet til gammel furu.

Bruk tilstand og påvirkning: Edelløuskogen er relativt ung. Området har derfor vært mer åpent tidligere. På nordsiden er det også en del ferdsel langs sjøen.

Fremmede arter: I følge artskart er flere svartelistete karplanter registrert innenfor avgrensningen.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik edelløuskog og gammel furuskog (mai, 2014). Lokaliteten skårer middels til høy på størrelse og middels på arter, habitatkvalitet og påvirkning. De største verdiene vurderes å være knyttet til nordsiden av avgrensningen samt furuskogen. Samlet sett vurderes derfor denne lokaliteten som en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Mest mulig fri utvikling.

.....

425 Osedalen

Rik edellauskog – Lågurt-eikeskog Verdi: C Areal : 18,1 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 27. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløuskog (1996) med verdi som viktig (B) naturtype. Lokaliteten ble da kalt Ospedalen

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en sørøstvendt kløft mot Jærnesbukta i Kristiansand kommune. En liten bekk drenerer gjennom lokaliteten. Lokaliteten er ellers omgitt av bebyggelse.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløuskog med utforming lågurt-eikeskog. Lokaliteten er omgitt av bratte neste loddrette vegger. Særlig de nederste partiene har betydelig innslag av edelløuskogselementer. I kantene forekommer lind, eik, spisslønn, alm og hassel, mens det i de mer fuktige partiene langs bekken forekommer ask og selje. Skogen er derimot relativt ung, med en øvre dbh på rundt 45 cm. Noe død ved forekommer riktignok spredt gjennom hele lokaliteten, men størst konsentrasjon av dette elementet finnes særlig i de nederste delene. I feltsjiktet langs bekken forekommer mjørdurt, vendelrot, kratthumbleom, lundhengeaks og stankstorkenebb. Bekken er svært liten, og neppe aktuell som gytebekk for ørret. De øverste partiene av Osedalen er ikke med i avgrensningen, da disse er sterkt påvirket, og skogen utgjøres for det meste av «pinneskog».

Artsmangfold: Foruten alm (NT i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010) og ask (NT) er det ikke gjort andre registreringer av rødlistearter innenfor avgrensningen. Potensialet for slike forekomster er allikevel til stede, og en bredere undersøkelse med hensyn på arter vil sannsynligvis avdekke enkelte interessante artsforekomster, kanskje særlig av insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er drevet vedhugst innenfor avgrensningen. Gammel råttten ved som ikke avhentes, vitner om dette.

Fremmede arter: Ovenfor avgrensningen ble det registrert parkslirekne. Det er en fare for at denne vil spre seg nedover i lokaliteten.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik edelløuskog (mai, 2014). Lokaliteten skårer middels på størrelse. Den skårer derimot lavt på arter, habitatkvalitet og påvirkning. Samlet sett vurderes derfor denne lokaliteten som en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Mest mulig fri utvikling. Parkslirekneforekomsten i overkant bør bekjempes.

.....

426 Korshavn

Rik edellauskog – Rasmark-lindeskog Verdi: B Areal : 10,1 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 24. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløuskog (1996) med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en østvendt skrent ned mot Korsvika i Kristiansand kommune. Lokaliteten grenser mot en liten veg i øst, samt noe bebyggelse i vest. Avgrensningen ligger i og langs av en skrent dominert av ur og store steinblokker.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvsskog med utforming rasmark-lindeskog. Lind er et fremtredende treslag innenfor avgrensningen, og enkelte lindetrær er gamle og grove (opp mot 50-60 cm dbh) med døde greinpartier og hulheter. Ellers forekommer eik, alm, spisslønn, ask, hassel, selje, rogn og osp. Enkelte ospetrær er gamle og grove, men generelt er de fleste trær i intervallet 30-45 cm dbh. I partier forekommer til dels betydelige innslag av død ved av ulike treslag. I feltsjiktet forekommer edelløvsogssarter som myske, knollerteknapp og skogsvingel. Stedvis er det også partier med liljekonvall.

Artsmangfold: Foruten alm (NT i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010) og ask (NT) er det ikke gjort andre registreringer av rødlistearter innenfor avgrensningen. Potensialet for slike vurderes derimot som stort. Lokaliteten har høyst sannsynlig forekomster av interessante jordboende sopp knyttet rike edelløvsogssmiljøer. I tillegg vurderes lokaliteten til å ha et betydelig potensial for insekter, både arter knyttet til løvvegetasjonen, men også til død ved av lind og andre løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har sannsynligvis vært mer åpent tidligere. Trolig har det bl.a. vært drevet vedhugst her. Det er derimot lenge siden det har vært gjort inngrep av betydning på lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert, men områdets nærhet til bebyggelse kan potensielt gi spredning av fremmedarter inn i området.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik edelløvskog (mai, 2014). Lokaliteten skåres middels på størrelse, arter, habitatkvalitet sjeldne naturtyper og påvirkning. Samlet sett vurderes derfor denne lokaliteten som en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Mest mulig fri utvikling.

.....

427 Djupedalen

Rik edelløvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 20,6 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløvskog (1996) med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en vestvendt dalgang fra Buvann og ned mot Holskogkilen i Kristiansand kommune. Lokaliteten er omgitt av skog, men helt nede mot Holskogkilen ligger enkelte fritidsboliger. En liten bekk/fuktdrag drenerer gjennom lokaliteten.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvskog med utforming lågurt-eikeskog. Lokaliteten er litt variabel, og innenfor avgrensningen forekommer også fattige partier, bl. a. innslag av fattig sumpskog og blåbærskog. Det mest særegne med denne lokaliteten, er det til dels store innslaget av barlind. Særlig et forholdsvis stort parti opp mot Buvann. Dette partiet kan nærmest karakteriseres som barlindskog. Også i den nederste delen er det forholdsvis mye barlind. Barlind forekommer ellers spredt gjennom hele lokaliteten. I den øverste delen forekommer også enkelte gamle styva lindetrær, til dels med hulheter. Enkelte grove osp og eik forekommer også spredt innenfor avgrensningen, særlig i kantene. Av andre forekommende treslag er kristtorn, sølvasal, ask, rogn, furu, bjørk, trollhegg. I de litt sumpaktige partiene forekommer dessuten svartor. Generelt er størrelsen på trærne forholdsvis liten. De fleste i intervallet 20-40 cm dbh, men med enkelte litt grovere trær innimellom. Forholdsvis lite død ved forekommer, men noe stående gadd av, spesielt av furu finnes spredt. Vegetasjonen veksler mellom fattige og litt rikere partier, men det er generelt lite vegetasjon i feltsjiktet.

Artsmangfold: Foruten barlind (VU i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010), sølvasal (NT) og ask (NT) er i følge Artskart kongsbregne (NT) registrert i tilknytning til området. Stor ospeildkjuke ble registrert på grov osp. Området vurderes til å ha et forholdsvis stort potensial for vedlevende insekter knyttet til lind og andre edelløvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har sannsynligvis vært mer åpent tidligere. Trolig har det bl.a. vært drevet vedhugst her. Det er derimot lenge siden det har vært gjort inngrep av betydning på lokaliteten. Nederst mot fritidsboligene er det derimot vært drevet noe vedhugst nylig.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik edelløvskog (mai, 2014). Lokaliteten skåres middels på parameterne størrelse, arter, sjeldne eller truede naturtyper, habitatkvalitet og påvirkning. På parameteren fremmedarter skåres den derimot høyt. Samlet sett vurderes derfor lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Mest mulig fri utvikling.

.....

428 Bukkenes

Rik barskog – Barlindskog Verdi: C Areal : 0,54 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløvskog (1996) med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en sørvestvendt skråning ned mot Bukkenesbukta i Kristiansand kommune. Lokaliteten er omgitt av skog og en bratt bergvegg.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen henføres til naturtypen rik barskog med utforming barlindskog. På lokaliteten forekommer en tett liten barlindbestand. Ut over dette er det innslag av furu, kristtorn, eik, og osp. Feltsjiktet domineres av blåbær. Noe død ved forekommer innenfor avgrensningen.

Artsmangfold: Ut over barlind (VU i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010), er det ikke gjort andre interessante artsfunn på denne lokaliteten. Lokaliteten har derimot et vist potensial for insekter, men da av arter som fortrinnsvis er knyttet til andre treslag.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er ikke preget av nyere tids inngrep, men sannsynligvis har det vært utført hogst her tidligere.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik barskog (mai, 2014). Lokaliteten skåres lavt på parameterne størrelse, arter, og middels på habitatkvalitet og påvirkning. På fremmedarter skåres den høyt. Verdien til lokaliteten er først og fremst knyttet opp mot barlindforekomsten. Samlet sett vurderes derfor lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Mest mulig fri utvikling.

.....

429 Røyrmyr øst

Rik barskog – Barlindskog Verdi: C Areal : 14,19 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten dalgang øst for Røyrmyr i Kristiansand kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen henføres til naturtypen rik barskog med utforming barlindskog. På lokaliteten forekommer en forholdsvis tett barlindbestand. Ut over dette er det innslag av litt eik, bjørk, rogn og kristtorn. Litt lind forekommer i kantene. Feltsjiktet domineres av blåbær og smyle, altså ikke spesielt rikt. Skogen er en til tosjiktet og inneholder få gammelskogselementer som liggende og stående død ved og grove trær.

Artsmangfold: Ut over barlind (VU i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010), er det ikke gjort andre interessante artsfunn på denne lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er ikke preget av nyere tids inngrep, men sannsynligvis har det vært utført vedhogst her tidligere.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik barskog (mai, 2014). Lokaliteten skåres lavt på parameterne størrelse, arter, og middels på habitatkvalitet og påvirkning. På fremmedarter skåres den høyt. Verdien til lokaliteten er først og fremst knyttet opp mot barlindforekomsten. Samlet sett vurderes derfor lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Mest mulig fri utvikling.

.....

430 Bukkåsen

Gammel fattig edellauvskog – Eikeskog Verdi: C Areal : 15,6 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 24. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløvsskog (1996) med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en vestvendt skråning langs vei opp mot Vest-Agder Tunet i Kristiansand kommune. Lokaliteten er omgitt av skog og vei.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel edelløvsskog med utforming gammel eikeskog. Lokaliteten er noe variabel, og enkelte mindre partier kan også henføres til lågurt-eikeskog, men den dominerende typen utgjøres av mer fattige utforminger med blåbær. Enkelte eiketrær er forholdsvis grove, med en øvre dbh på 50-60 cm. Ingen trær med hulheter ble registrert, men enkelte av de groveste trærne har døde greinpartier. Innenfor avgrensningen forekommer også innslag av gran, furu, spisslønn, bjørk, rogn og selje. De fleste eiketrærne har en øvre dbh på 30-40 cm. Noe død ved forekommer, men innslaget av dette elementet er generelt sparsomt. I de rikeste partiene (mot sør) forekommer noe lind og hassel og i feltsjiktet ble kantkonvall, knollerteknapp, krossved, stormaromjelle og hvitkløver. Ellers er blåbær dominerende art i feltsjiktet gjennom mesteparten av avgrensningen.

Artsmangfold: Ingen rødliste- eller spesielle artsobservasjoner ble gjort under befaringen. I følge Artskart skal soppene stubbeflathatt (VU i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010) og tyrikjuke (NT) skal være funnet i tilknytning til området.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har sannsynligvis vært mer åpent tidligere. Trolig har det bl.a. vært drevet vedhogst her. Det er også noe påvirket av nærheten til bebyggelse.

Fremmede arter: Ingen registrert, men i følge Artskart, er flere fremmedarter registrert i eller i kant av området.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik edelløvsskog (mai, 2014). Lokaliteten skåres middels på parameterne størrelse, arter, skogtilstand og habitatkvalitet, mens den skåres middels påvirkning. Samlet sett vurderes derfor lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Mest mulig fri utvikling.

.....

431 Prestbekken og Vollebekken

Viktig bekkedrag – Viktig gytebekk Verdi: B Areal : 40 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 24. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som viktig bekkedrag (1997) med verdi som svært viktig (A) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensningen gjelder et bekkedrag som drenerer fra Nedre Jegersvann og ut i Kongsgårdsbukta. Bekken er stedvis sterkt påvirket av en rekke tekniske inngrep. De omkringliggende områdene preges av ulike typer bebyggelse, næringsvirksomhet og infrastruktur.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen viktig bekkedrag med utforming viktig gytebekk. Avgrensningen omfatter partiet mellom Kongsbukta og Nedre Jegersvann. Avgrensningen

omfatter også deler av en mindre sidebekk, Vollebekken. Lokaliteten er sterkt påvirket og forringet av de mange inngrepene som er gjort i dette vassdraget. På tross av disse inngrepene, har vassdraget flere kvaliteter:

Fisk: Prestbekken og Vollebekken vurderes til å ha særdeles gode betingelser for ørret. Vassdraget skal også i tidligere tider ha vært sjøørretførende. Under befaringen den 24. juni 2014 ble til dels store mengder ørret observert fra Småhageanlegget og nesten helt opp til Nedre Jegersvan. Her kommer ikke fisken lenger grunnet en stor demning. Det ble observert betydelige mengder yngel og ungfisk, samt mange større individer opp til ca. 25 cm lengde. Sannsynligvis dreier dette hovedsakelig seg om stasjonær fisk. Bekken har også mange partier med flott gytegrus samt kulper. Kantvegetasjonen er dessuten mange steder godt utviklet, hvilket er positivt for fisk. I følge Karterud (2009) skal en fisketrapp være etablert ved Småhageanlegget. Denne ble derimot ikke sett under befaringen. I følge Karterud forelå det i 2009 også planer om å legge ut gytegrus enkelte steder i bekken. Det er derimot uklart om fisketrappen virker eller om gytegrus er lagt ut. Virker fisketrappen, kan sjøørret vandre opp bekken, og kanskje helt opp til Nedre Jegersvan, gitt at den klarer å forsere diverse rør og mindre vandringshindre.

Amfibier: Ned mot Småhageanlegget finnes ganske grunne og stilleflytende partier, nærmest som dammer, trolig som et resultat av oppdemning. Stor salamander skal være registrert her på 1960-tallet. Det er derimot uklart om denne arten fremdeles forekommer i tilknytning til disse partiene, og dette bør derfor undersøkes.

Flora: I kantskogen langs Vollebekken forekommer gråselje, som er uvanlig i Kristiansand. Ellers er vegetasjonen til dels sterkt preget av fremmedarter flere steder. I kantskogen opp mot Nedre Jegersvan er det et stort innslag av platanlønn samt edelgran som sprer seg. I dette partiet forekommer ellers eik, ask, hegg, spisslønn, bjørk og selje. Dimensjonene på trærne er forholdsvis liten (maks 30-40 cm dbh), men noe død ved ligger spredt i og over bekken. Svartor forekommer stedvis langs bekken, særlig i de nederste delene. Ellers er følgende karplanter registrert langs dette vassdraget: strandrør, strandvindel og bjørnebær. I skrotemarka ved utløpet finnes en spesiell flora med bl.a. legesteinkløver, hvitsteinkløver mm. I en uttappet dam nedenfor Tybring-Gjedde vokser slakkstarr, vassgro, vasspepper, kjempepiggnopp, solbær og vasshår. I bekken langs kirkegården vokser mye kjempepiggnopp, vassgro, vasshår og strandvindel. Et parti øverst i kirkegården er åpent med bl.a. flaskestarr, skogsivaks og mye mannasøtgras.

Artsmangfold: Det viktigste potensialet for interessante artsforekomster, vurderes til å være arter knyttet til selve bekken. Mye ørret indikerer også at bekken er produktiv og at den sannsynligvis har potensial for en rekke interessante invertebrat-arter knyttet til rennende vann. En bedre undersøkelse av faunaen i bekken bør gjøres. Bekken må dessuten sies på å ha et stort potensial som sjøørretførende vassdrag.

Bruk tilstand og påvirkning: Hele bekken er sterkt påvirket av en lang rekke tekniske inngrep.

Fremmede arter: En rekke fremmedarter forekommer langs dette vassdraget. En bedre kartlegging av disse bør prioriteres. F.eks. kan det store innslaget av platanlønn utgjøre en trussel mot stedegen vegetasjon.

Verdivurdering: Bekkens verdi knyttes først og fremst opp mot potensialet selve bekken har for biologisk mangfold. Den store graden av tekniske inngrep og andre påvirkninger dette vassdraget har, trekker derimot verdien ned. Samlet sett vurderes denne lokaliteten derfor som en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Bekken bør vurderes restaurert så langt det er mulig. Potensielle vandringshindre for fisk bør fjernes. Steder der bekken går i rør, bør om mulig gjenåpnes. Tiltak knyttet til fremmedarter bør vurderes. En kartlegging av fremmedarter i tilknytning til denne bekken bør gjennomføres.

.....

432 Fiskåbekken

Viktig bekke drag – Viktig gytebekk Verdi: C Areal : 41,5 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som viktig bekke drag (1997) med verdi som lokalt viktig (C) naturtype. I 2005 ble det foretatt en begrenset undersøkelse av de biologiske kvalitetene i bekken (Bye, 2005).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensningen gjelder et bekke drag som drenerer fra Fiskåvatnet og ned til Fiskåtangen i Kristiansand kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen Viktig bekke drag med utforming viktig gytebekk. Avgrensningen omfatter partiet fra Trekanten og et stykke oppover ved Karuss. Bekken har mange fine partier med gytegrus samt flere kulper. De øverste delene av bekken har derimot mer storsteinet substrat. Sjøørret klarer ikke å vandre opp denne bekken i dag (Bye, 2005). I "Oddernes bygdebok, gardshistorie" står det at «Bekken var svært fiskerik før den ble regulert i forbindelse med Fiskå verk. Både aure og svele (smålaks) gikk opp i flommen». Sparsomt med stasjonær ørret ble observert langs hele strekningen. Tatt i betraktning denne bekkens mange fine gytepartier, er dette litt overraskende. Vegetasjonen langs bekken er noe varierende, men her forekommer svartor, ask, gran, spisslønn, selje og kristtorn. I de bratte kantene mot bekkeløp forekommer litt lind, eik, osp og hassel. Eføy ble registrert på mange av trærne. Noe død ved forekommer stedvis. Skogen er generelt ganske ung, (30-45 cm dbh). I feltsjiktet forekommer partier med storbregner, fredløs, lyssiv, mjødukt, vendelrot, bjørnebær, storfrytle, stornesle, sølvbunke, skogsnelle, tannrot, krossved, villrips, rød jonsokblom og kratthumleblom. I tillegg skal slakkstatarr være registrert her tidligere. Vegetasjonen blir derimot generelt fattigere lenger opp i dalen.

Artsmangfold: Bekken vurderes til å ha potensial for sjøørret gitt at vandringshindre blir fjernet. Vårfluearten *Adicella reducta* ble påvist i bekken i 2005. Denne arten er sjelden, med bare få funn fra Norge. Bekken vurderes til å ha et vist potensial for interessante invertebrat-forekomster, men den tilsynelatende lave tettheten av ørret, kan indikere at bekken ikke har veldig stor produksjon av slike. Langs bekke draget finnes elementer av interessant flora. Hjortetrøst og slakkstarr er tidligere registrert. Kantene har også et vist potensial for interessante insektforekomster. Området vurderes dessuten som viktig for fugl og annet vilt.

Bruk tilstand og påvirkning: Bekken er stedvis svært påvirket av tekniske inngrep.

Fremmede arter: Store partier med skvallerkål forekommer enkelte steder. Kjempespringfrø er tidligere registrert i enkelte partier. Platanlønn forekommer spredt oppover langs bekken. Amerkansk blæresnegl ble registrert i bekken i 2005.

Verdivurdering: Bekken følger i store trekk sitt naturlige løp gjennom lokaliteten. Fisk forekommer, men i sparsomme mengder, til tross for at de fysiske forholdene tilsynelatende er gode. Diverse tekniske inngrep, samt innslag av til dels alvorlige fremmedarter trekker verdien nedover. Lokaliteten vurderes derimot til å ha et vist potensial for interessante artsforekomster, og det er generelt viktig at slike bekker forekommer i landskapet. Samlet sett vurderes denne lokaliteten som lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Bekken bør restaureres slik at fisk igjen kan vandre. Fremmedarter bør bekjempes så langt det lar seg gjøre. En bedre kartlegging av forekomster av fremmedarter bør derfor gjennomføres. Skogen langs bekkestrengen bør ellers få stå i fred. Det er tilsynelatende lite fisk i denne bekken, til tross for at bekken har gode fysiske forhold for fisk. Vannkvaliteten bør derfor undersøkes.

.....

433 Liansbekken

Viktig bekkedrag – Parti som binder sammen andre naturmiljø Verdi: C Areal : 10,7 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 24. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløvsskog (1997) med verdi som lokalt viktig (C) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en bekkestrekning mellom Lianveien og Korsvikkilen i Kristiansand kommune. Lokaliteten er for det meste omgitt av bebyggelse. En turvei går gjennom området.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen Viktig bekkedrag med utforming parti som binder sammen andre naturmiljøer. Bekken er liten og stedvis påvirket av tekniske inngrep. Ørret ble ikke registrert i denne bekken. Sjøørret kan ikke ta seg opp her grunnet et vandringshinder ved Korsvikkilen. Her går bekken i rør. Forholdene for ørret i denne bekken er ellers uansett marginale. Partiene med gytegrus er svært begrenset eller knapt til stede, og bekken er dessuten svært liten. Trolig kan den tørke delvis eller helt ut i perioder. Langs bekkestrengen forekommer skog, for det meste av forholdsvis ung skog, men med innslag av svartor, selje, rogn, alm og hegg. I tillegg står det noe lind i de bergete kantene ned mot bekken. Noe død ved forekommer stedvis. I feltsjiktet forekommer partier med bl.a. skogsnelle og mye mjørdurt.

Artsmangfold: Bekken vurderes til å ha et vist potensial for invertebrater knyttet til rennende vann.

Kantvegetasjonen har potensial for en rekke insekter, dessuten er den viktig for fugl og annet vilt.

Bruk tilstand og påvirkning: Bekken er stedvis påvirket av tekniske inngrep. Bekken er delvis grøftet. Nederste delen går i rør. Et mindre rør forekommer også lenger opp i bekken.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmedarter under befaringen, men det er sannsynlig at slike forekommer innenfor avgrensningen.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes til å ha en funksjon som bindeledd mellom ulike naturmiljøer. Ovenfor avgrensningen finnes områder med skog, samt et tjern (Lianstjønn). Lokaliteten vurderes også til å ha et vist potensial for diverse invertebrater, spesielt kan mjørdurtpartiene være interessante. Kystnære områder med mjørdurt kan ha en annen artsammensetning enn tilsvarende steder i innlandet. Samlet sett vurderes derfor denne lokaliteten som en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Siden denne bekken uansett vurderes til å ha liten verdi for sjøørret, er det ikke grunn til å restaurere bekken med tanke på fisk. Bekken og bekkestrekningen bør få være mest mulig i fred og nye inngrep bør unngås.

.....

434 Fugleviksundet

Rik edellausvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 30,9 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 24. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløvsskog (1996) med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Bjønnheia ved Fugleviksundet i Kristiansand kommune. Lokaliteten er eksponert ut mot sjøen, i bakkant grenser den mot eikeskog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvsskog med utforming lågurt-eikeskog. Lokaliteten utgjøres av forholdsvis ung skog med foruten eik, innslag av lind, hassel, asal og osp. I feltsjiktet forekommer knollerteknapp, myske, liljekonvall, storfrytle og krossved. Innslaget av død ved er lavt.

Artsmangfold: Grenmarasal (NT i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010) er påvist innenfor avgrensningen. I tillegg er svarterteknapp, tvergmispel og tyspast tidligere registrert. Lokaliteten vurderes til å ha et vist potensial interessante arter, særlig insekter, knyttet til varme lokaliteter med edelløvsskog.

Bruk tilstand og påvirkning: Sannsynligvis har området tidligere vært benyttet til beite. Hogst har nok også vært gjort tidligere. Skogen er generelt ganske ung.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rik edelløvsskog (mai, 2014). Den skårer middels på parametere størrelse og sjeldne eller truede naturtyper. Den skårer derimot lavt på arter, habitatkvalitet og påvirkning. Samlet sett vurderes derfor denne lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling.

.....

435 Vassåsknuten

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik løvsumpskog Verdi: C Areal : 1,44 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløvsskog (1999) med verdi som lokalt viktig (C) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av en vik mot Fiskåvatnet i Kristiansand kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik sump- og kildeskog med utforming rikere løvsumpskog. Svartor er det dominerende treslaget på denne lokaliteten, men det er også et vist innslag av bjørk, rogn, trollhegg og ask. Litt hassel og eik forekommer i kantene. I feltsjiktet forekommer bl.a. mjøddurt, slakkstarr, vendelrot, krossved og myrflol. Skogen er forholdsvis ung og det er lite død ved innenfor avgrensningen.

Artsmangfold: Foruten ask (NT i. h. t. norsk rødliste for arter, 2010) er ingen andre rødlistearter registrert. Lokaliteten kan allikevel ha et vist potensial for slike, spesielt insekter knyttet til sumpskog. Lokaliteten vurderes også å ha betydning for fugl og annet vilt.

Bruk tilstand og påvirkning: Vedhogst er nylig (2014) utført i overkant av avgrensningen. Deler av lokaliteten er noe påvirket av dette.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for rikere sump- og kildeskog (juni, 2014). Den skårer lavt på parametrene arter, størrelse, småskalavariasjon og påvirkning. Den skårer middels på parameteren spesielle naturtyper. Samlet sett vurderes denne lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter i den registrerte lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å ivaretas.

.....

436 Stakkemyra

Intakt lavlandsmyr i innlandet – Annen låglandsmyr i innlandet Verdi: B Areal : 16,6 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløvsog (1999) med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Buevannet ved Voie i Kristiansand kommune. Lokaliteten er omgitt av skog på alle kanter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen låglandsmyr i innlandet med utforming annen låglandsmyr. Myra kan karakteriseres som fattig. Ulike strarr-arter dominerer, men i kantene er det noe pors og vier. Av andre karplanter ble takrør, rome og flekkmariehånd, registrert.

Artsmangfold: Ingen interessante artsfunn registrert. Enkelte interessante insektarter (tovinger og sommerfugler) er tilknyttet denne type myrer, lokaliteten har derfor potensial for slike.

Bruk tilstand og påvirkning: Myra er ikke synlig påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for låglandsmyr i innlandet (april, 2014). Lokaliteten ligger i nemoral sone. Den skårer høyt på tilstand og middels på størrelse. Samlet sett vurderes denne lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Tiltak i og rundt lokaliteten som kan føre til endrede grunnvannsforhold i myra vil skade naturverdiene.

.....

437 Røyrmyr

Intakt lavlandsmyr i innlandet – Annen låglandsmyr i innlandet Verdi: B Areal : 14,5 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder 2014. Lokaliteten er tidligere avgrenset som rik edelløvsog (1996) med verdi som viktig (B) naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Buevannet ved Voie i Kristiansand kommune. Lokaliteten er omgitt av skog på alle kanter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen låglandsmyr i innlandet med utforming annen låglandsmyr. Myra kan karakteriseres som fattig. Et lite myrtjern/dam forekommer sentralt i lokaliteten. Ulike strarr-arter dominerer, men i kantene er det noe pors og vier.

Artsmangfold: Ingen interessante artsfunn registrert. Enkelte interessante insektarter (tovinger og sommerfugler) er tilknyttet denne type myrer, lokaliteten har derfor potensial for slike.

Bruk tilstand og påvirkning: Myra er ikke synlig påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for låglandsmyr i innlandet (april, 2014). Lokaliteten ligger i nemoral sone. Den skårer høyt på tilstand og middels på størrelse. Samlet sett vurderes denne lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Tiltak i og rundt lokaliteten som kan føre til endrede grunnvannsforhold i myra vil skade naturverdiene.

.....

440 Holtåsen V

Gammel edelløvsog – Gammel eikeskog Verdi: B Areal : 44,9 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øvind Gammelmo, Terje Blindheim og Ole Jørgen Lønnve (alle BioFokus) 23. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere delvis inkludert i registrert naturtype (BN00005316). Denne naturtypen er revidert (m.h.t. tekst, verdi og avgrensning. Ny beskrivelse erstatter gammel beskrivelse.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Fidjekilen og sør for Holtåsen i Kristiansand kommune. Avgrensningen gjelder et område med eldre eikeskog og blandingsskog. Berggrunnen består av migmatitt.

Løsmasselaget består for det meste av tynt humus- og torvdekke, med stedvis bart berg i dagen. Skogen står i all hovedsak i en østvest-gående dal.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel edelløvskog med utforming gammel eikeskog. Noe mosaikk med gammel lindeskog. Skogen vokser i et dalføre og opp langs kantene. Den mest interessante skogen står i den sørvendte lisen i dalen. De aller øverste områdene går over i fattig furuskog med innslag av unge eiketrær, mens det lenger nede i dalføret er løvtrær som dominerer, med innslag av grove eiketrær. Blåbærskog dominerer - med innslag av edelløvtrær og boreale løvtrær. Stedvis finnes imidlertid lågurtvegetasjon. I søkk og brattere terreng kommer edelløvtrærne tyngre inn og her er markvegetasjonen også rikere. Her finnes treslag som hassel, lind, ask, alm, eik og spisslønn. Krossved, bergflette og vivendel forekommer spredt i lokaliteten. Det er begrenset med død ved i lokaliteten, og kontinuiteten er noe brutt. Det finnes generelt sett noe mer død ved i skrenter og søkk.

Artsmangfold: Det er ikke registrert andre rødlistede arter enn ask og alm i lokaliteten, men potensialet for bl. a. trute insekter knyttet til varmekjær edelløvskog vurderes som ganske stort. Spesielt de gamle hule lindeklonene kan være interessante. Det er også et vist potensial for funn av truede jordboende sopp i tilknytning til eik, hassel og lind.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten bærer preg av stor menneskelig påvirkning fra gamle tider. Oppstabilede veger går på kryss og tvers i lokaliteten og det finnes også spor etter hogst. Det ble imidlertid ikke registrert nyere inngrep i lokaliteten. Området grenser til utbygningsområder i sør og her er det fylt ut med masse ned mot dalen.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med lokaliteten Fidjekilen Ø med tilhørende svartorstrandskog.

Verdivurdering: Et middels stort skogområde med delvis intakt og urørt eldre eikeskog. Området er ikke spesielt rikt, men det forekommer mindre områder med rikere lågurtvegetasjon. Det er registrert en rekke større, grove edelløvtrær i lokaliteten - fortrinnsvis eik, men også andre treslag. Området vurderes som viktig (B-verdi) da det er forholdsvis stort, har god tilstand med verdifulle gammelskogs-elementer, samt er forholdsvis variert.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene i lokaliteten er i hovedsak knyttet til den gamle edelløvskogen og den rikere lågurtvegetasjonen. Disse verdiene bevares best ved at området settes av til fri utvikling - uten inngrep. Det bør ikke fylles mer masse ned i dalen fra sør.

.....

441 Hoksvatnet V

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik strandskog Verdi: C Areal : 2,66 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo, Terje Blindheim og Ole Jørgen Lønnve (alle BioFokus) 23. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Området er del av tidligere registrert naturtype (BN00005440) som er slettet i forbindelse med denne revisjonen. Denne beskrivelsen erstatter delvis gammel beskrivelse, men har nytt lokalitetsnummer.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger der bekken fra Rosshagetjønn renner ut i Hoksvatnet i Kristiansand kommune. Avgrensingen gjelder et mindre område med rik sumpskog. Bergrunnen består av magmetitt og båndgneis. Løsmassene består av tynt humuslag og avsetningsmasse.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik sumpskog med utformingen rik strandskog. Skogen har et forholdsvis monotont preg med lite død ved. Området har intakt grunnvannstand og med unntak av en grøft lite påvirket. Vegetasjonen er dominert av svartorstrandskog med trær på 30-40 cm i brysthøyde. Her finnes bl.a. elvesnelle, vasshøymol, bekkeblom, grøftesoleie, mjødurt, klourt, slyngsøtvier, sløke, vendelrot, gulldusk, fredløs, lyssiv, sølvbunke, takrør og spriketormose.

Artsmangfold: Med unntak av ask er det ikke registrert rødlistede arter i lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Med unntak av ei grøft i forbindelse med bekkens løp er området lite påvirket av menneskelig aktiviteter. En god del takrør i de ytre delene.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele systemet Hoksvatnet.

Verdivurdering: Lite område med intakt rik sumpskog. Middels artsrikt og kun ask registrert av rødlistede arter. Lite død ved og lite variasjon i vegetasjonen. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til den intakte svartorstrandskog-vegetasjonen. Området vurderes som lokalt viktig (C-verdi) da arealet er svært begrenset.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene ivaretas best om skogen får utvikle seg fritt. Bør vurderes om takrørvegetasjonen bør begrenses.

.....

443 Myrane V

Gammel lavlandsblandingsskog – Furu-lavlandsblandingsskog Verdi: B Areal : 44,44 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et småkuppert og stort sett grunnlendt skogparti på fattig berggrunn rett vest for Ådnevikvann sørøst i Kristiansand kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en mosaikk av gammel eikeskog, gammel lindeskog, gammel ospeskog og til dels gammel furuskog. Det er også innslag av sumpskog nordøst i lokaliteten. Furu og krongleiek dominerer på de skrinne kollene, men det er mer eik i sidene og osp på ustabil rasmark i bratte kanter og i små urete dalsøkk. I de bratteste liene i sør ned mot veien er det til dels storvokst lindeskog med mye storfrytle i feltsjiktet. Her er det flere hule lindekloner og grov lind opp mot 80 cm i diameter. I den sørvendte rasmarka nord for bekken inn i Ådnevikvannet vokser det grove hasselkjerr. Det finnes noe gammel osp opp mot 60 cm i diameter, men de fleste er mellom 30 og 50 cm. Læger av osp finnes i flere nedbrytningsstadier. I tilknytning til de skrinne kollene finnes noe virkelig gammel krongleiek som har hulheter med vedmuld. Det finnes også noen læger av furu og eik, men disse elementene er fåtallige. Yngre gadd av eik er mer vanlig. Vegetasjonen er i hovedsak fattig, men i enkelte skrenter er det noe lågurtmark med innslag av lundhengeaks, liljekonvall og ormetelg. Det finnes noe Kristtorn i området.

Artsmangfold: Potensiale for varmekjære insekter knyttet til solvarm, lavereliggende edelløvskog med innslag av viktige gammelskogs-elementer. Funn av lungenever på to eiketrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Bekken i nord er for det meste kanalisert. Lite hogstpåvirket i nyere tid innenfor avgrensningen, men høy utnyttelse historisk sett.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere lignende blandings-skoger i dette landskapet sørøst i Kristiansand.

Verdivurdering: Lokaliteten gis middels vekst på tilstand og middels vekt på størrelse og lav vekt på arts-mangfold. Området gis på denne bakgrunn verdi som viktig (B verdi) selv om området har klare brudd i kontinuiteten både av død ved og gamle trær.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter i området som er avhengig av skjøtsel for og fremmes.

.....

444 Vassvannet Ø

Vannkantsamfunn – Verdi: B Areal : 17,9 daa

Innledning: Lokaliteten er tidligere kartlagt i 1997, men kilde er ikke angitt. Vannet var anngitt som rik kulturlandskapssjø. I forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Vest-Agder 2014 ble vannet vurdert å ikke være en rik kulturlandskapssjø og at det ikke var dokumentert kvaliteter som skulle tilsi at hele vannet burde avgrensnes. Kun en mindre del med noe rikere kantvegetasjon er avgrenset, men er fortsatt lite undersøkt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør de nordøstre delene av Vassvannet som ligger sørøst i Kristiansand kommune. Del av sjøen som har noe mer næringsrike og langgrunne forhold enn øvrige partier langs vannet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Det avgrensede området utgjør de delene av Vassvannet som har en høyere tetthet av helofyttsamfunn, flytebladsplanter og strandskog med svartor enn øvrige deler av vannet. Det skal bl. a. vokse smal dunkjevle her som er en mindre vanlig art i regionen.

Artsmangfold: Av rødlistede arter er trolig potensialet størst innen gruppen vanntilknyttede invertebrater.

Bruk tilstand og påvirkning: Ikke kjent.

Fremmede arter: Ikke kjent.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør er en del av ferskvannsføremkomst som det finnes mange lignende av i området, men hvor ikke så mange av disse har velutviklede kantsamfunn som det som er avgrenset.

Verdivurdering: Lokaliteten er mangelfullt undersøkt og verdivurderingen er derfor basert på usikkerhet. Rike helofyttsamfunn i ferskvann i denne regionen kan ha mange interessante arter, særlig av invertebrater. Området gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Kantsonen av svartor mot vei bør ivaretas for å beskytte fuglelivet i vika.

.....

445 Fidje

Strandeng og strandsump – Semi-naturlig strandeng Verdi: C Areal : 3 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Områdets grenser og områdebeskrivelse er oppdatert. Kun de største og mest intakte delene av strandengene er inkludert

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør de indre deler av Fidjekilen litt sør for Søm i Kristiansand kommune. Hele området ligger på finkornete marine sedimenter som hever seg marginalt over havflata. Området er avgrenset av vei i østre deler.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjør en forholdsvis homogen strandeng av type øvre salteng av saltsivutforming. Det er i dag kun de ytre delene mot kilden som har noe kortvokst vegetasjon og urterik vegetasjon igjen. Det alle meste av arealet er preget av en tett bevoksning med takrør.

Artsmangfold: Enga preges av takrør. Det ble lett etter arter som strandrødtopp, men denne eller andre interessante arter ble ikke funnet. Potensiale på sikt for truede arter øker dersom hevd gjenoptas.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har ingen påviselig hevd i dag, men er fra gammelt av trolig vært både slått og beitet. Store deler av eng er i dag gjenvokst med tett takrørskog. Området er påvirket av vei i øst.

Fremmede arter: Ingren fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av få lignende strandenger i området og må betegnes som en mindre rest.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse, men lav vekt på øvrige parametere som er arts-mangfold, rødlistearter og tilstand. Området skårer derfor til lokal verdi (C verdi).

Skjøtsel og hensyn: Strandenga har potensial for å utvikle mer verdifulle strandengkvaliteter dersom den blir hevdet regelmessig.

.....

446 Høyebekken

Viktig bekke-drag – Viktig gytebekk Verdi: A Areal : 48,1 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Eksisterende lokalitetsbeskrivelse er fra 1997. Grenser og beskrivelse er oppdatert i forbindelse med revideringen i 2014. I den midtre delen med bredest kantsone er det kartlagt en MiS biotop angitt som nøkkelbiotop.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokalitet Høyebekken strekker seg fra Otra og gjennom Mosby 1,2 km opp mot gamle Høye fabrikker. Elva har her gravde seg ned i finere og ganske tykke elve-, bekkeavsetninger og breelvavsetninger og bunnforholdene er en blanding av disse løsmassene og noe grovere steinmaterialer. Kantsonene utgjøres hvertfall i partier av frodig løvskog på tykke løsmasser med sigevannspåvirkning.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er angitt som viktig bekke-drag med funksjon som viktig gytebekk for laks som går opp i Otra vassdraget. I mosaikk med denne naturtypen er det lagt inn 20 % med

or-askeskog i de vestvendte og kildepåvirkede kantsonene midt i lokaliteten. Den nedre tredelen av lokaliteten er preget av vei- og jernbanekryssninger, jordbruksaktivitet, bebyggelse, steinsetting av kantsoner m.m. her er tresjiktet i stor grad fjernet og kantsonene er delvis kunstige i partier, men det er ingen vandringshindere for fisk. Den øvre tredelen er også markert endret med rørgater og forbygninger som trolig henger sammen med Høye fabrikk sin bruk av elva. Relativt artsrik vannplanteflora i utløpspartiet med bl. a. mjuksivaks, vassgro, skogsivaks, skogørkvein, kjempepiggnopp, strandvindel, mannsøtgras m.m. De midtre partiene som har det mest naturlige preget har større kvaliteter knyttet til frodig løvskog. Av karplanter og treslag ble det registrert bl. a. elvesnelle, skogsnelle, skogburkne, selje, svartor, gråor, hassel, alm, stornesle, høymol, rød jonsokblom, hvitveis, bekkeblom, engsoleie, krypsoleie, bekkedarse, mjødurt, hegg, engforglemmegei, brunrot, skvallerkål, vendelrot, sumphaukeskjegg, haremat, fredløs, ask, skogsivaks, sølvbunke, hundekveke og mannsøtgras. Skogen er flersjiktet med god spredning og vegetasjonen er rik med tørrere vegetasjon mot toppen av skråningen og til dels kildepåvirket vegetasjon i partier. Særlig nord for der hovedveien krysser er det svært fuktig vegetasjon og lav tresetting som følge av dette. Her vil det bli en kildeskog på sikt dersom det ikke skjer ingrep som ødelegger vanntransporten i jorda.

Artsmangfold: I følge Vann-Nett portalen er tilstanden for lakseyngel svært god med høy tetthet. Bekken har potensial for interessante arter av ferskvannstilknyttede invertebrater, samt et mangfold av insekter knyttet til de frodige kantsonene med åpen eng og gammel løvskog.

Bruk tilstand og påvirkning: Den øvre og nedre tredelen av bekken er ganske påvirket fra tidligere og her finnes kun helt åpne miljøer i nedre del og krattpreget skog i øvre del. Det gjøres en rekke tiltak for å bedre gyteforholdene for laks. Det ble bl. a. i 2002 kjørt ut 20 tonn skjellsand som ble plassert i depoter langs bekken og det er også lagt ut gytegrus.

Fremmede arter: Det finnes lupiner langs vassdraget på åpne og tørrere partier.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten hører naturlig til som en del av elvelandskapet langs Otra.

Verdivurdering: Svært viktig gytebekk for laks i Otravassdraget, i tillegg til at området hverfall i partier har intakte kantsoner. Området gis derfor verdi som svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Det bør tas hensyn til kantsonene innenfor de grensene som er satt for biotopen. Storvokst granskog finnes som et tett plantefelt mellom veien og kløfta og kan med fordel fjernes til fordel for løvtrær som vil komme opp etter hogst. Tilførsel av store mengder stein, sand og grus bør vurderes opp mot andre verdier enn laks.

.....

448 Fiskevannsbekken

Viktig bekkedrag – Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap Verdi: B Areal : 41,5 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Kun den østre delen er overfladisk besøkt 2014. Grenser er vurdert ut fra flyfoto. Kun de flatere partiene av bekken som ligger på tykke marine avsetninger er inkludert i grensene, mens "skogsbekken" opp til Fiskevann er utelatt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bekkedraget som er avgrenset ligger ved Strai nord i Kristiansand kommune og en sidebekk til Otra. Det meste av bekkstrengen drenerer over en slette av tykke breelv- og bresjøsedimenter. Den østre delen av bekken ned mot Otra har andre kvaliteter da det er ganske bratt her.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Kantvegetasjonen er for det meste Svartor på flatere partier langs bekken, men det inngår andre løvtretyper der det er tørrere kantsoner i skråninger. På mindre partier særlig i østre løp er det mindre våtmarkspregede områder mellom vei og jernbanse. Her er det til dels flompåvirket åpen våtmarksvegetasjon. Relativt bratt grovsteinet parti fra Otra og opp mot dyrka mark. Tett kantskog av svartor gjennom dyrka mark med lite vannvegetasjon. Langs åpne, ofte snauhogde partier får bekken en kraftig vekst av vannplanter.

Artsmangfold: Ørret ble registrert regelmessig på hele strekningen opp til Fiskevannet. Strekningen gjennom jordbrukslandskapet gir tydelig gode oppvekstvilkår for ørret, mye småfisk ble observert under befaring i 1997. Potensial for et forholdsvis stort antall ulike arter som er knyttet til denne typen bekkedrag på produktive løsmasseavsetninger.

Bruk tilstand og påvirkning: Deler av kantsonene gjennom dyrket mark er steinsatt i vest. Det østre løpet er påvirket av utbygging av jernbane og fyllinger fra vei. Generelt har trolig elva vært mer meanderende tidligere og er utrett for å lette jordbruksproduksjon. Det ble observert nesten utelukkende yngre skog innenfor lokalitetsgrensene.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Verdivurdering: Bekkedrag på dypere løsmasser som går gjennom intensivt drevne jordbrukslandskap har en viktig verdi som ledelinjer for fugl og spredningsvei for ulike arter og kan også være et viktig levested for en rekke arter som er knyttet til høyproduktive skogøkosystemer langs rike vassdrag. Til tross for mye påvirkning i nyere og eldre tid gis lokaliteten derfor verdi som viktig (B verdi). En verdi som vil øke dersom området i større grad unngår negativ påvirkning i fremtiden.

Skjøtsel og hensyn: De delene av bekkesystemet som ikke grenser umiddelbart til dyrket mark kan med fordel få utvikle seg fritt uten inngrep. I områder med smalere kantsone tett på dyrket mark anbefales det å få frem enkelte større trær til fordel for tette kratt av ungskog.

.....

449 Gangdalen N

Rik edellauskog – Rasmark-lindeskog Verdi: B Areal : 79,83 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Området, og særlig ytterkantene av de sørlige delene, er kun overfladisk undersøkt i 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør østvendt edelløvskog mellom Otra og bebyggelsen på Strai nord i Kristiansand.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypene er en mosaikk av rike edelløvsskogstyper og rikere sumpskog av typen varmekjær kideløvsskog. Sumpskogen befinner mellom høyreiste berg og elva i den smale nordre delen av lokaliteten. Her vokser det typisk ask-snelleskog med stor tetthet av skavgras og innslag av slakkstarr i små forsekinger med konstant vannsig. I blokkmark står en gammel og grov styvingsalm som er rikt mosekledd. Den øvrige skogen er åpen og høyreist og forholdsvis ensjiktet med treslag som lind, ask, svartor, lønn, alm, rogn og hassel som de viktigste treslagene. Skogen er ikke veldig gammel og det finnes generelt lite gammelskogselementer som liggende og stående død ved og grove trær. De fleste trærne måler 20-40 cm i diameter.

Artsmangfold: Potensial for jordboende sopp og kanskje noe insekter, men det er usikkert.

Bruk tilstand og påvirkning: Området ser ut til å være hardt påvirket fra tidligere og har lite kontinuitetspreg. Ingen større nyere inngrep innenfor grensene som er foreslått.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere lignende edelløvskogspartier i landskapet, men sumpskogen er noe avvikende fra det som ellers er vanlig.

Verdivurdering: Den rike sumpskogen skårer normalt til høyeste verdi da det er snakk om en intakt rødlistet og sjelden naturtype. Sett i sammenheng med det øvrige areal gis lokaliteten en samlet verdi som viktig (B verdi) da skogen er forholdsvis ung og det ikke er påvist truete og sjeldne arter.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved området som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. De nedre delene mot Otra har de største kvalitetene per 2014.

.....

653 Korsviktjønna

Rik kulturlandskapssjø – Næringsrik utforming Verdi: B Areal : 26,9 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo, Terje Blindheim og Ole Jørgen Lønnve (alle BioFokus) 23. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00005283) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing. Ny beskrivelse erstatter gammel.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Korsviktjønna ligger vest for Sukkevattet og har utløp i Korsvikfjorden i Kristiansand kommune. Avgrensingen gjelder en næringsrik kulturlandskapssjø med tilhørende kantsoner og ut- og innløp. Berggrunnen består av migmatitt. Løsmasselaget består for det meste av tynt humus- og torvdekke, med stedvis bart berg i dagen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik kulturlandskapssjø med næringsrik utforming. I Korsviktjønna vokser mye tjønnaks, belter med flaskestarr, vassgro, elvesnelle, brei dunkjevle, gul og hvit nøkkerose, flotgras. Tett med takrør i kanalen mot Sukkevann. Her finnes en forholdsvis rik karplanteflora med bl.a. bekkeveronika, mye klourt, kattehal og bukkeblad. Langs kanalen i vest vokser svartor strandskog med en til dels rik vegetasjon. Langs kantene finnes noe edelløvskog, hovedsaklig med fattigere utforminger, men denne er i liten grad inkludert i områdeavgrensningen.

Artsmangfold: Lokaliteten er vurdert som meget interessant mht. insekter, spesielt akvatiske, men mangfoldet av slike arter er i liten grad kartlagt. Vårøyenstikker har tilknytning til vannet.

Bruk tilstand og påvirkning: I vest finnes en steinsatt kanal som følger utløpet.

Fremmede arter: Det ble registrert store bestand med parkslirekne i området ved kanalen og golfbanen i vest.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av få rike kulturlandskapssjøer i området. Øvrige vann er stort sett fattigere skogsvann med mindre næringstilførsel.

Verdivurdering: Liten til middels stor næringsrik kulturlandskapssjø med godt utviklet vannvegetasjon. Naturverdiene er i hovedsak knyttet til vannvegetasjonen og svartorstrandskogen i vest. Potensialet for rødlistede arter av bl.a. insekter vurderes som høyt. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Gamle trær og død ved bør bevares i kantsonen. En litt åpen kantsone er gunstig slik at engvegetasjon opprettholdes der dette er mulig. Parkslirekne i vest bør bekjempes for å hindre videre spredning.

.....

672 Fidjekilen Ø

Strandeng og strandsump – Naturlig strandeng Verdi: A Areal : 4,6 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo, Terje Blindheim og Ole Jørgen Lønnve (alle BioFokus) 23. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00005316) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing. Denne beskrivelsen erstatter gammel beskrivelse.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Fidjekilen mot Skibåsen og Holte i Kristiansand kommune. Avgrensingen gjelder et område med regionalt verneverdig strandeng.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Området består av en naturlig strandeng med strandrødtopp. Et mindre område med svartorstrandskog helt øst i området er inkludert i avgrensingen. Mot skogkanten står havsivaks, havstarr og skogsivaks. Det er kraftig mjørdurtforekomst inn mot svartorstrandskogen. Stort parti med vassmynte. Det finnes også mindre områder med kortvokst vegetasjon ytterst i enga.

Artsmangfold: Det er registrert bl.a. strandrødtopp (NT) som er oppført på rødlista. I tillegg er det gode forekomster av vassmynte. Ellers finnes arter som er typiske for slike lokaliteter. Det blir gjort funn av sumpdylle nord på enga.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er lite påvirket av menneskelig aktivitet, men noe mindre spor etter drenering finnes i tilknytning til svartorstrandskogen. Det er trolig en del år siden området har vært hevdet med slått/beite.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele Fidjekilen-området med tilhørende/tilgrensende skog- og strandområder.

Verdivurdering: Middels stort område med lite påvirket strandeng. Forekomst av bl.a. strandrødtopp (NT) og et generelt godt artsinventar. Lokaliteten inkluderer også et lite, men godt utviklet svartorstrandskog-område.

Lokaliteten vurderes samlet som svært viktig (A-verdi). Kombinasjonen av intakt sumpskog og åpen blomsterrik strandeng vurderes som særlig verdifull.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til strandeng-elementet. Oppslag av osp på de indre delene av strandenga bør fjernes for at ikke den kortvokste vegetasjonen skal forringes. Gjenopptak av slått på de åpne partiene mot kilen ville være gunstig.

.....

673 Dvergsnes/Fidjekilen

Rik edellauskog – Alm-lindeskog Verdi: B Areal : 11,4 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo, Terje Blindheim og Ole Jørgen Lønnve (alle BioFokus) 23. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00005301) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing. Ny beskrivelse erstatter gammel beskrivelse.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Fidjekilen ved Dvergsnes i Kristiansand kommune. Avgrensingen gjelder et område med rik edelløuskog og et mindre område med strandeng. Berggrunnen består av migmatitt. Løsmasselaget består for det meste av tynt humus- og torvdekke, med stedvis bart berg i dagen. Skogen står i all hovedsak i en østvest-gående dal.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløuskog med utformingen alm-lindeskog. Skogen vokser i en østvest-gående dal fra Dvergsnes ned mot Fidjekilen. Den mest interessante skogen står i den sørvendte lisen av dalen. Her finner vi stedvis svært rik lågurtvegetasjon i kanten av jorden i vest mot Dvergsnes med bl.a. slakkstarr, skogsvinerot, myske, trollbær, tannrot, skogsivaks og svarterteknapp. I brattere terreng kommer edelløvtrærne tyngre inn og her er markvegetasjonen også noe rikere enn ned i dalen. Her finnes treslag som hassel, lind, ask, alm, eik og spisslønn. Krossved, bergflette og vivendel forekommer spredt i lokaliteten. Det er begrenset med død ved i lokaliteten, og kontinuiteten er noe brutt. Det finnes generelt sett noe mer død ved i skrentene. Helt i øst finnes en liten strandeng som virker å være i en tidlig gjengroingsfase, men som også innehar en rekke middels gode kvaliteter som strandeng.

Artsmangfold: Det er ikke registrert andre rødlistede arter enn ask og alm i lokaliteten., men det forekommer et stort innslag av arter som er typisk for rik edelløuskog.

Bruk tilstand og påvirkning: Det finnes en rekke spor etter menneskelig aktivitet i området. Det går sti/veg gjennom hele lokaliteten fra Dvergsnes til vannkanten. Her finnes også små bruer og strandenga er noe påvirket av drenering.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med de andre naturtypene som er registrert ved Fidjekilen og Holtåsen.

Verdivurdering: Middels stort område med rik edelløuskog dominert av alm-lindeskog. Området framstår som middels til rikt med hensyn på arts mangfold. Noe påvirket av menneskelig aktiviteter, men stedvis fremstår edelløuskogens om urørt. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til edelløuskogen i den sørvendte lisen samt den rikere lågurtvegetasjonen. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene ivarets best ved at området settes av til fri utvikling. Det bør vurderes å hindre oppslag av osp og gjengroing av strandenga i øst.

.....

Songdalen kommune

1 Birkelid

Dam – Gårdsdam Verdi: B Areal : 1,5 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00038469) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing. Ny beskrivelse erstatter gammel.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Birkelid helt sør i Songdalen kommune. Avgrensingen gjelder en dam med tilhørende kantvegetasjon.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som dam med utformingen gårdsdam. Parklignende dam i skogkanten ved Birkelid skole. Rik karplanteflora, bl.a slakkstarr i kantene, hesterumpe, skjoldbærer, kjempepiggnopp med mer. Det er mye flytebladsvegetasjon og helofyttvegetasjon rundt dammen.

Artsmangfold: Rik karplanteflora, men ingen rødlistede arter ble registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Det går tursti rundt hele dammen og det er opparbeidet sitteplasser og et amfi ute i selve dammen.

Fremmede arter: Det ble registrert en del park- og hageplanter i forbindelse med parkanlegget.

Del av helhetlig landskap: Bør sees i sammenheng med alm-lindeskogen i skrenten bak dammen.

Verdivurdering: Liten parklignende dam med en del innplantede arter. Lokaliteten fremstår som et parkanlegg, men det finnes fremdeles naturverdier i den. Rik karplanteflora med potensiale for å huse et rikt mangfold av invertebrater og amfibier. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør vurderes om parkanlegget bør skjøttes da den i dag fremstår som under gjengroing.

.....

2 Birkelid 1

Rik edellauvskog – Alm-lindeskog Verdi: B Areal : 27,9 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00038455) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Birkelid helt sør i Songdalen kommune. Avgrensingen gjelder en dam med tilhørende kantvegetasjon. Berggrunnen består av granittmigmatitt. Løsmassene er for det meste tynt humuslag og berg i dagen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen alm-lindeskog. Edelløvskogen står i hovedsak langs brattkanten. I tillegg inngår en bekkedal med mye spisslønn. Rik vegetasjon med relativt mye kranskonvall, partier med storfrytle, litt myske og myskegras. Det finnes rikelig med død ved i lokaliteten av forskjellige dimensjoner og nedbrytningsstadier. Av busker og trær ble det registrert osp, selje, svartor, hassel, alm, hegg, lind, spisslønn og ask.

Artsmangfold: Det finnes rik karplanteflora i lokaliteten. Det ble ikke registrert rødlistede arter med unntak av alm og ask.

Bruk tilstand og påvirkning: Det går en veg langs østkanten av lokaliteten. I sør grenser lokaliteten mot opparbeidet parklandskap ved Birkelid skole.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med resten av de registrert skoglokalitetene ved Suåsheia og Moneheia i Søgne og Songdalen kommuner.

Verdivurdering: Middels stort område med rik edelløvskog. Rik vegetasjon dominert av alm-lindeskog. Lite påvirket, men grenser til traktorveg i øst og parkanlegg i sør. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til den rike alm-lindeskogen. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene i alm-lindeskogen ivaretas best om den settes av til fri utvikling, uten inngrep.

.....

29 Stolpåsen

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 42,3 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00038436) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing. Ny beskrivelse erstatter gammel.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Ruståsen i Greipstaddalen i Songdalen kommune. Avgrensingen gjelder et området med rik edelløvskog. Berggrunnen består av gneiss. Løsmassene i området består av tynt humus- og torvlag, samt tynt morenelag.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utformingen lågurt-eikeskog. Skogen vokser i en nordøstvendt lise. I nord grenser lokaliteten mot rv 303, ellers mot skogarealer med lavere verdi og hogstflate i øst. Edelløvskogen er storvokst og dominert av eik, men med betydelig innslag av andre løvtrær. Vegetasjonen er dominert av lågurt, men er ikke speseilet rik. Arter som bjønnekam, blåveis, knollerteknapp, skogsvinerot, vivendel, sanikel, myske og liljekonvall forekommer vanlig. Av trær og busker finnes Barlind, furu, einer, osp, hassel, alm, rogn, spisslønn, lind og ask i tillegg til eik. Barlind forekommer rikelig i de østre delene av lokaliteten som har noe fattigere vegetasjon enn den vestlige delen. Mot øst dominerer blåbæreikeskog. Det finnes død ved spredt i hele lokaliteten, men mest finnes i områdene langs skrenten vest i området. Kontinuiteten er middels god.

Artsmangfold: Gode forekomster av barlind. Ellers er det ikke registrert rødlistede arter foruten alm og ask. Potensialet for sopp og lav vurderes som god.

Bruk tilstand og påvirkning: En veg krysser lokaliteten fra riksvegen og sørover. I øst grenser lokaliteten mot ei hogstflate av nylig dato (sommer 2014). Ellers finnes det mindre spor etter tidligere inngrep i hele lokaliteten.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Dette skogområdet bør sees i sammenheng med flere registrerte naturtypelokaliteter i skog i Greipstaddalen om tilstøtende områder.

Verdivurdering: Middels stort område med lågurt-eikeskog. Vegetasjonen er middels rik, men uten spesielle arter. God forekomst av barlind. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til lågurt-eikeskogen og de gode forekomstene av barling. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best ved at skogen settes av til fri utvikling uten videre inngrep. Hogsten i øst bør ikke fortsette videre inn i lokaliteten.

.....

74 Aurevollskotet

Gammel edellauskog – Gammel lindeskog Verdi: A Areal : 25,2 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00038438) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing. Ny beskrivelse erstatter gammel. MiS-registreringer er helt eller delvis inkludert i avgrensingen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden langs rv 303 noen kilometer fra Nodeland. Avgrensingen gjelder et område med gammel edelløvsog dominert av lind. Berggrunnen består av båndgenis og delvis migmatittisk gneis. Løsmassene består av noe tynt humus- og torvlag, men mest bart fjell og blokkmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel edelløvsog med utformingen gammel lindeskog, men kunne også vært kategorisert som rik edelløvsog med utforming rasmak lindeskog. Vegetasjonen er dominert av alm-lindeskog med bl.a skogsvingel, myske, firblad, liljekonvall og nattfiol. Av busker og trær finnes osp, hassel, eik, alm, spisslønn og ask i tillegg til lind. Det forekommer rikelig med død ved i forskjellige nedbrytningsstadier i hele lokaliteten. Kontinuiteten er god. De største lindetrærne står tett inn mot bergveggen i lokaliteten.

Artsmangfold: Nattfiol er registrert i lokaliteten. Ingen rødlistearter, med unntak av alm og ask, ble registrert i forbindelse med kartleggingen. Potensiale for funn av markboende sopp og insekter knyttet til død ved i solvarme edelløvsogslie.

Bruk tilstand og påvirkning: Det finnes ingen spor etter menneskelig aktivitet i lokaliteten og skogen har preg av naturskog. I sør grenser lokaliteten tett inntil rv 303.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Dette skogområdet bør sees i sammenheng med flere registrerte naturtypelokaliteter i skog i Greipstaddalen om tilstøtende områder.

Verdivurdering: Forholdsvis lite, men intakt område med gammel lindeskog. Skogen har preg av naturskog og det finnes ingen spor etter inngrep. Artsmangfoldet framstår som noe fattig, men det er rikelig med død ved i forskjellige nedbrytningsstadier. Potensialt for vedsopp og lav ansees som godt på sikt. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til den gamle lindeskogen. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene ved Aurevollskotet ivaretas best om skogen får utvikle seg fritt - uten inngrep.

.....

75 Aurevoll

Rik edellauskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 65,1 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00038437) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden langs rv 303 noen kilometer fra Nodeland. Avgrensingen gjelder et område med rik edelløvsog dominert av eik. Berggrunnen er fattig og løsmassedekket forholdsvis tynt. Det er mye bart fjell og blokkmark i området.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvsog med utformingen lågurt-eikeskog. Skogen vokser i ei sørvedt lise med mye blokkmark og kløfter. Det finnes også en del rasmak og bergvegger. Det er stedvis sparsomt med vegetasjon, men lågurtvegetasjon dominerer i hele lokaliteten, men innslag av blåbærskog og fattigere vegetasjon opp mot toppen og kollene. Helt nord i lokaliteten grenser området mot noe fattig myr. Det er forholdsvis mye død ved i den vestre delen av området, mens mengden avtar østover. Av busker og trær forekommer gran, furu, einer, osp, bjørk, hassel, rogn, spisslønn, trollhegg, ask og lind i tillegg til eik.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert rødlistearter i lokaliteten, med unntak av ask.

Bruk tilstand og påvirkning: Det finnes ingen spor etter menneskelig aktivitet i lokaliteten og skogen har preg av naturskog. I sør grenser lokaliteten tett inntil rv 303. I øst grenser lokaliteten delvis mot nyere hogstflater og granplantefelt.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Dette skogområdet bør sees i sammenheng med flere registrerte naturtypelokaliteter i skog i Greipstaddalen.

Verdivurdering: Forholdsvis stort område med rik edelløvsog dominert av lågurtvegetasjon og eik. Det finnes rikelig med død ved i lokaliteten, spesielt i de vestlige delene. Skogen har få spor etter menneskelig aktivitet og fremstår i stor grad som naturskog. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til lågurt-eikeskogen. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene ved Aurevoll ivaretas best om skogen får utvikle seg fritt - uten inngrep. Det er ingen kvaliteter i området som er avhengig av skjøtsel for og ivaretas.

.....

76 Suåsheia Ø

Gammel edellauvskog – Gammel eikeskog Verdi: B Areal : 5,99 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Suåsheia 3 km nord for Tangvall og består av et mindre og ganske grunnlendt skogområde i tilknytning til bratt skrent.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er satt som gammel eikeskog, men her finnes innslag av barlind og osp av til dels grove dimensjoner. Barlinda målte opp mot 50 cm i diameter og eik og osp på 70 cm i diameter ble dokumentert. Det er også spredte grove furuer i området. Skogen er relativt åpen og har stor aldersspredning. Vegetasjonen varierer fra rikere partier med skogsvingel til fattigere blåbærskog. Det er kun sparsomt med død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Området huser en mindre, men ganske storvokst bestand av barlind. Lungenever som ble registrert på én eik er mindre hyppig i dette området. Det største potensialet for øvrig er trolig knyttet til et mangfold av insekter som er avhengig av gammel osp.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ingen nyere påvirkning i området, men det er som all annen skog i regionen preget av eldre hogster.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere lignende naturområder i dette landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi som viktig (B verdi) ut fra tilstand med mange gamle trær og brukbar forekomst av den sårbare arten barlind.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter i området som er avhengig av skjøtsel for og fremmes.

.....

77 Gjervoldstad V

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : 7,26 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten er ikke tidligere kartlagt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området ligger rett vest for gården Gjervoldstad 3 km nordvest for Nodeland i Songdalen kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en enslig større eik i som måler 70 cm i diameter. Treet har lite utviklet sprekkebark, er ikke hult, men har noe dødt greinvirke spredt i kronen. Treet har ganske høy mosedekning på nordsiden av stammen og noe på større grener. Det er lite lavararter på treet.

Artsmangfold: Potensialet for sjeldne og truede arter knyttet til treet vurderes som relativt lavt da det ikke er hult og trolig står ganske isolert fra andre frittstående eiketrær, men dog nær eikeskog med potensielle verdier.

Bruk tilstand og påvirkning: Området hvor treet står er i ferd med å vokse noe igjen særlig på nordsiden.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Treet står ganske isolert fra andre lignende eiketrær, men står nær eikeskog med en del eikekvaliteter.

Verdivurdering: Treet scorer lavt på størrelse og hulhet, samt lavt på viktige habitatkvaliteter. Lokaliteten gis derfor kun lokal verdi. Treet er stort nok til å inngå som en utvalgt naturtype, hul eik, etter naturmangfoldloven.

Skjøtsel og hensyn: Det bør holdes åpent rundt og under treet krone for å unngå utskygging og svekking av treet.

.....

78 Gjervoldstad

Gammel edellauvskog – Gammel eikeskog Verdi: C Areal : 24,4 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. En MiS biotop med livsmiljøet rik bakke er inkludert sør i biotopen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området utgjør en bratt østvendt skråning og ligger rett vest for gården Gjervoldstad 3 km nordvest for Nodeland i Songdalen kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjør en forholdsvis ensformig edelløvskog på fattig grunn med dominans av eikeskog i øvre deler, mens de kommer inn noe mer lind i partier i nedre deler. Skogen er en til tosjiktet og i all hovedsak ikke veldig gammel selv om eldre eiketrær med dimensjoner opp til 60 cm forekommer spredt. Lindetrærne måler i hovedsak ikke mer enn 20 cm i diameter. Det finnes spredt en del eikegadd av yngre trær og noe liggende død ved spredt, det meste lite nedbrutt. Det finnes noe osp og hassel. Blåbær eikeskog dominerer det meste av arealet, men noen små forsenkninger og brattlier med litt løsmasser kan tolkes som svak lågurtskog. Det er mye høye berg, ur og store steiner. I sør finnes en MiS biotope under de bratte bergene. Her er det rik bakkevegetasjon i kombinasjon med en smal rand med noe grovere eiketrær.

Artsmangfold: Det største potensialet er trolig knyttet til insekter som lever i solvarme edelløvskogslier. Skogen er imidlertid forholdsvis ung med lite gamle elementer. Det er derfor usikkert hvilken funksjon området har per i dag for truede og sjeldne arter. Den nær truede barksoppen ruteskorpe ble funnet på en gjenliggende grov eikelåg.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er trolig hogd ganske hardt i tidligere tider da det ikke finnes virkelig gamle trær i området.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med mye lignende skog.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse, men lav vekt på arts mangfold og tilstand. Samlet skårer lokaliteten derfor som en lokalt viktig naturtypelokalitet (C verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved det avgrensede området som er avhengig av skjøtsel for å ivaretas.

.....

79 Ruståsen N

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Varmekjær kildeskog Verdi: A Areal : 7,3 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten overlapper i stor grad med registrert MiS livsmiljø av type rik bakke.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Broksmyra i Greipstaddalen i Songdalen kommune. Området utgjør en dalforsenkning med tykkere løsmasser med høy grunnvannsstand med vann som til dels er i bevegelse.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Hovednaturtypen i denne lokaliteten er varmekjær kildeskog som er en sjelden og rødlistet naturtype i lavereliggende skogstrøk på Sørlandet. Inkludert i avgrensningen er også noe tørrere skogsmark på kantene og en slak bakke i øst som er forholdsvis rik på gammelskogselementer. Skogen er løvdominert med grov svartor og innslag av mye ask og stedvis barlind, samt mindre innslag av andre løvtreslag og noe gran. Skogen er flersjiktet med god spredning og inneholder spredt med gammelskogselementer som liggende og stående død ved, gadd, høystubber og til dels grove trær. Vegetasjonen er rik med skogstarr og slakkstarr på de fuktigere partiene, mens det noe tørrere vokser skogsvingel. Mange av svartortrærne har markert sokkeldannelse.

Artsmangfold: Ut over ask og barlind som er rødlistet ble det ikke gjort funn av spesielle arter. Potensial for vedtilknyttede arter og for insekter knyttet til rike og stabilt fuktige skogøkosystemer.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har trolig vært noe grøftet fra tidligere, men funksjonen av grøften er nå i ferd med å bli borte da den er i ferd med å fylles av plantemateriale.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med flere små rike sumpskog.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels og høyt på alle verdiparameterne inkludert høy vekt på parameteren rødlistet naturtype og artsamangfold. Området vurderes å ha en del småskala variasjon, noe som øker nisjediversiteten og potensialet for et variert dyre- og planteliv knyttet til det.

Skjøtsel og hensyn: Sumpskog er fra naturens side lite påvirket av naturlig forstyrrelse og bør ikke hogges i. Det er ingen kvaliteter i området som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

80 Ruståsen NØ

Gammel boreal lauvskog – Gammelt ospesholt Verdi: B Areal : 6,75 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten overlapper neste helt med kartlagt MiS biotop av stående- og liggende død ved, samt hule trær.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Broksmyra i Greipstaddalen i Songdalen kommune. Området ligger nordvendt, berggrunnen er fattig og det er et forholdsvis tynt løsmassedeckle i skråningen

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er definert som en mosaikk mellom gammelt ospesholt og gammel eikeskog, men det er også kvaliteter i området knyttet til eldre furuskog. Det er spredt med grove ospetrær med til dels grov barkstruktur og det er også en god del læger og noe gadd av til dels grove dimensjoner, opp til 50 cm i diameter. Det finnes også spredt noe gammel eik, men mindre død ved og gadd av dette treslaget. Det finnes også noe bjørk og død ved av bjørk, samt rogn. Furu står spredt i hele området og mye av ospa er trolig et resultat av tidligere uttak av furu. Vegetasjonen er typisk blåbærskog med lite typevariasjon. Skogen er noe sjiktet, men et øvre tresjikt med eldre trær dominerer.

Artsmangfold: Det ble samlet noen arter av barksopp på ospelæger, men ingen spesielle eller rødlistede arter ble dokumentert. Potensialet for sjeldne og truede arter av insekter og vedboende sopp vurderes som middels stort. Stor ospeildkjuke ble registrert på en osp.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er ikke påvirket av skogbruk på ganske lang tid og det er heller ingen andre ingrep på lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere biotoper med store naturverdier i skog i Greipsdalen.

Verdivurdering: Lokaliteten scorer middels på parameteren skogtilstand, men lavt på størrelse og artsamangfold. Artsmangfold er vanskelig å bedømme og potensialet for funn av rødlistede arter vurdert som middels stort. Middels verdi på skogtilstand gir alene verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. Evt. hogst bør kun omfatte furu og det er viktig å unngå at dødved kvalitetene ødelegges.

81 Broksmyra V

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Varmekjær kildeskog Verdi: A Areal : 2,8 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim og Øyvind Gammelmo, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten er kun overfaddisk undersøkt, men ser ut til å være ganske homogen og lite variert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett vest for Broksmyra i Greipstaddalen og utgjør en rik sumpskog på dypere løsmasser.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er rik sumpskog med utforming varmekjær kildeløvsog. Skogen er forholdsvis ensjiktet og ikke veldig gammel. Vegetasjonen er homogen med store mengder slakkstarr i hele området som er rikt og av størst forvaltningsmessig interesse.

Artsmangfold: Ingen arter ut over slakkstarr som er en typisk art i rike sumpskog som er noe kildepåvirket.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har ingen større grøftesystemer som påvirker skogen negativt. Det er ingen nyere ingrep i lokaliteten, men tidligere hogster og veibyggingen i sør har opplagt påvirket området.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av noen få registrerte lignende typer i Greipsdaddalen.

Verdivurdering: Området skårer høyt ved at store deler av avgrensningen inneholder en truet naturtype som denne typen rik sumpskog i lavlandet er. Området er ikke ødelagt av drennering og har høy dekninig av typiske arter for denne typen miljøer. Lokaliteten vurderes derfor som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig at ikke noen deler av den flaten som lokaliteten er en del av grøftes slik at grunnvannssnivået endrer seg. Da vil sumpskogskvalitetene bli ødelag. Det anbefales generelt ikke hogst i området da det er stor fare for at kjørespor m.m. vil ødelegge viktige naturkvaliteter.

.....

Søgne kommune

86 Olavsdalen

Gammel edellauvskog – Gammel eikeskog Verdi: A Areal : 178,8 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00007697) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensning. Flere MiS-biotoper er helt eller delvis inkludert i avgrensingen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Olavsdalen ligger på vestsiden av Rossevannet, ca. 2,5 km nordøst for Søgne gamle kirke. Avgrensingen gjelder et område med gammel edelløvskog dominert av eik. Berggrunnen består for det meste av geniss med noe kvartsitt i vest. Løsmassene består for det meste av tynt humus- og torvdekke, med noe innslag av bartfjell og områder med meget tynt dekke.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel edelløvskog med utformingen gammel eikeskog. Skogen framstår som blandingsskog, men eik er det dominerende treslag. Av andre busker og trær forekommer barlind, gran, furu, osp, svartor, bjørk, hassel, hegg, rogn spisslønn, lind og ask i tillegg til eik. Vegetasjonen er gjennomgående blåbærskog med innslag av områder med rikere lågurtskog og noe fattig myr. Den rikere vegetasjonen er i all hovedsak konsentrert i de vestlige områdene. Store mengder barlind (anslått 500-1000 stk) og flotte urpartier med mye stor og styvet lind og skogsvingel under de bratte bergveggene. Karplantefloraen er stedvis noe rikere med innslag av arter som firblad og ramsløk. I dalen opp mot Hestekjerrbrodan i nord er det utforminger av storfrytlevegetasjon, og mye gråstarr og stjernestarr langs bekkedragene. Skogen er stedvis grov, men en del middels grov blåbær eikeskog inngår også. Området har store utviklingsmuligheter med tanke på død ved i store dimensjoner og i alle nedbrytningsstadier.

Artsmangfold: Stor forekomst av barlind. Spesielle arter: Myskegras, tannrot, slakkstarr, flatfellmose, krusfellmose.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er kun mindre spor etter menneskelig aktiviteter i områdene. En sti går igjennom lokaliteten fra vest og dreier så nordover.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele skogområdet i triangelet mellom Kristiansand, Nodeland og Høllen.

Verdivurdering: Stort område med gammel eikeskog. Vegetasjonstypene lågurteikeskog (vanlig) og alm-lindeskog (sparsomt) er representert i lokaliteten. Stor forekomst av barlind i hele lokaliteten. Svært rik karplanteflora. Naturveridene er knyttet til den gamle eikeskogen, lågurt-eikeskogen, alm-lindeskogen og forekomsten av barlind. Lokaliteten vurderes med basis i størrelse, forekomst av en stor populasjon av sårbar art og innslag av rik og gammel skog som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene i Olavsdalen ivaretas best gjennom fri utvikling uten inngrep.

.....

89 Lindholmsbukta

Strandeng og strandsump – Semi-naturlig strandeng Verdi: B Areal : 0,8 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo og Terje Blindheim (begge BioFokus) 24. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00007694) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensning. Ny beskrivelse og avgrensning erstatter gammel.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av øya Lindholmen ca. 3 km sørvest for Høllen brygge i Søgne kommune. Avgrensingen gjelder et mindre område med intakt strandeng. Lindholmsbukta er en beskyttet vik nord på den flate holmen. Berggrunnen består hovedsaklig av båndgneis. Løsmassene består av et tynt lag med avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som strandeng med utformingen naturlig strandeng. Hele enga består av kortvokst vegetasjon med arter som skjoldblad, strandsmelle, gåsemure, kattehale, blåknapp, strandstjerne, strandbalderbrå, strandkryp, saltsiv og tunsaltgras.

Artsmangfold: Skjoldblad (NT) er registrert i lokaliteten tidligere og ble også gjenfunne ti 2014 til tross for at området var svært nedbeitet.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker noe hardt beitet.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Verdivurdering: Liten bukt med intakt strandeng. Naturveridene er i all hovedsak knyttet til vegetasjonen på strandenga med funn av bl.a. skjoldblad. Lokaliteten ansees som viktig (B-verdi) på grunn av funn av rødlisteart og god hevd.

Skjøtsel og hensyn: Området virker noe overbeitet. Dyrene bør generelt flyttes raskere mellom holmene slik at noe av den urterike vegetasjon får lov til å blomstre og frø seg.

.....

300 Oksne

Gammel edellauvskog – Gammel eikeskog Verdi: B Areal : 41,38 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo og Terje Blindheim (begge BioFokus) 24. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på øya Oksne vest for Høllen i Kristiansand kommune. Avgrensingen gjelder et område med eldre eikeskog og blandingsskog. Berggrunnen består av migmatitt. Løsmasselaget består for det meste av tynt humus- og torvdekke, med stedvis bart berg i dagen. Skogen står hovedsaklig i en slak nordøstlig lise.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel edelløvskog med utformingen gammel eikeskog, men er også lagt inn med en mindre andel gammel bjørkeskog. Skogen vokser på

en kolle og nordøstlig lise på Oksne. På kollene er skogen preget av fattigere furuskog med innslag av løvtrær bl.a. eik. I lisen og søkkene står grøvre eiketrær og andre løvtrær. Blåbærskog dominerer - med innslag av edelløvtrær og boreale løvtrær. Stedvis finnes områder med lågurtvegetasjon. I søkk og brattere terreng kommer edelløvtrærne tyngre inn og her er markvegetasjonen også noe rikere. Det er begrenset med død ved i lokaliteten, og kontinuiteten er noe brutt. Det finnes generelt sett noe mer død ved i skrenter og søkk.

Artsmangfold: Lokaliteten inneholder arter som er typisk for edelløvsog. Det ble ikke registrert rødlistede arter i forbindelse med kartleggingen.

Bruk tilstand og påvirkning: Det finnes gamle spor etter hogst i lokaliteten, men stedvis har skogen naturskogpreg.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Området ligger forholdsvis iolert i forhold til andre registrerte lignende skoger i skjærgården.

Verdivurdering: Middels stort område med edelløvsog dominert av eik. Lokaliteten har stedvis naturskogpreg, men kontinuiteten av død ved er noe brutt. Artsmangfoldet er typisk for denne type skog. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til eikeskogen og lågurtvegetasjonen. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter i dag i det kartlagte området som er avhengig av skjøtsel for å ivaretas.

.....

301 Monsøya NØ

Gammel edellauvsog – Gammel eikeskog Verdi: C Areal : 22,55 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst på Monsøya sørøst for Høllen i Søgne kommune. Avgrensingen gjelder et område med eldre eikeskog. Berggrunnen består av migmatitt. Løsmasselaget består for det meste av tynt humus- og torvdekke, med stedvis bart berg i dagen. Skogen står hovedsaklig i en slak nordvestlig lise og et søkk i østvest-retning.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel edelløvsog med utformingen gammel eikeskog. Skogen vokser i en nordvestlig skråning samt i et søkk helning mot øst. Den mest interessante skogen står i kanten av skråningen ned mot gården i Kjelkevika. Opp mot og på kollene står fattigere furuskog med innslag av yngre eiketrær. Ned i søkket og skrenten står grøvre løvtrær av bl.a. osp, hassel, eik, rogn og lind. Blåbærskog dominerer, med innslag av lågurtvegetasjon (sparsomt), sumpskogvegetasjon og berg-/rasmarkvegetasjon. Det finnes godt med død ved spredt i lokaliteten, men kontinuiteten er stedvis brutt. Det finnes noe mer død ved i skrenten i nordvest.

Artsmangfold: Skogen er forholdsvis lysåpen. Av busker og trær forekommer bl.a. einer, osp, furu, svartor, hassel, eik, rogn og lind. Det ble registrert gode forekomster av Misteltein i trærne ved åkerkanten i nordvest. Vegetasjonen er preget av arter som bl.a. knollerteknapp, kristtorn, vivendel, liljekonvall og hengeaks.

Bruk tilstand og påvirkning: Det går sti/veg gjennom lokaliteten i vest. Spredte spor etter hogst finnes i lokaliteten, men lite spor fra nyere tid. I øst krysser ei kraftgate øya og denne danner grunnlaget for avgrensingen av lokaliteten mot øst.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Området bør sees i sammenheng med lokaliteten Døbla øst på Monsøya.

Verdivurdering: Middels til lite område med delvis intakt og urørt eldre eikeskog. Området er ikke spesielt rikt, men det forekommer mindre områder med lågurtvegetasjon. Det er registrert noen grøvre eiker og edelløvtrær i lokaliteten. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til lågurtvegetasjonen og skrenten med eldre eiketrær i vest. Området vurderes som lokalit viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene i området ivaretas best om lokaliteten settes av til fri utvikling uten inngrep.

.....

302 Døbla

Rik edellauvsog – Alm-lindeskog Verdi: B Areal : 10,74 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst på Monsøya sørøst for Høllen i Søgne kommune. Avgrensingen gjelder et område med alm-lindeskog. Berggrunnen består av migmatitt. Løsmasselaget består for det meste av tynt humus- og torvdekke, med mye bart berg i dagen. Skogen står hovedsaklig i en slak østvendt lise.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvsog med utformingen alm-lindeskog. Skogen vokser i en østvendt lise ned mot beiteområdene ved Døbla. I tilknytning til dette beiteområde finnes det flere større gamle styvingstrær av ask som er inkludert i denne avgrensingen. Flere middels utviklete hasselkratt finnes innenfor avgrensingen. Vegetasjonen er preget av arter som hengeving, knollerteknapp, kristtorn, vivendel, kvann, sløke og liljekonvall i tillegg vanlig arter som finnes over hele øya. Av busker og trær forekommer hassel, eik, rogn, spisslønn og ask. Det er begrensede mengder med død ved i lokaliteten, og generelt finnes det noe mer død ved i de østlige delene. Kontinuiteten i død ved virker middels god.

Artsmangfold: Det er ikke registrert andre rødlistede arter enn alm og ask i lokaliteten, men det forekommer et godt innslag av arter som er typisk for rik edelløvsog.

Bruk tilstand og påvirkning: I vest grenser lokaliteten delvis til ei kraftgate som krysser øya. I øst grenser lokaliteten til inngjerdet beitemark. Ellers finnes det mindre spor etter menneskelige aktiviteter i hele lokaliteten, som hogstmerker og stier.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med edelløvsog nordvest for området.

Verdivurdering: Mindre område med rik edelløvsog dominert av alm-lindeskog. Området framstår som middels rikt med hensyn på artsmangfold. Noe påvirket av menneskelige aktiviteter, men området har stedvis preg av naturskog. Naturverdiene er i hovedsak knyttet til kvalitetene ved alm-lindeskogen og de gamle styingstrærne. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene i lokaliteten ivaretas best om området settes av til fri utvikling uten inngrep. Det er ingen spesielle kvaliteter som er avhengig av skjøtsel for og ivaretas.

303 Ospedalsbekken

Gammel lavlandsblandingsskog – Sørboreal gran-blandingsskog Verdi: C Areal : 11,76 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Lokaliteten omfatter bl.a. en tidligere registrert MiS-lokalitet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Ospedalsbekken ved Åsane i Søgne kommune. Avgrensingen gjelder en skrent med gammel lavlandsblandingsskog. Berggrunnen består av granittiske gneisser. Løsmassene i området består av mye bart fjell i dagen, men også tynt morenelag nederst i dalbunnen langs Ospedalsbekken.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel lavlandsblandingsskog med utformingen sørboreal gran-blandingsskog. Blåbærskog er dominerende vegetasjonstype, med innslag av eldre boreale løvtrær og edelløvtrær. Det finnes flere grove lindetrær i lokaliteten. Mengden død ved er begrenset og er først og fremst konsentrert i og langs de bratteste delene av skrenten. Av trær og busker forekommer gran, lind, spisslønn, hassel, osp, svartor og furu. Vegetasjonen er dominert av blåbærskog, men stedvis forekommer noe rikere vegetasjon med innslag av bl.a. vivendel og grov nattfiol.

Artsmangfold: Grov nattfiol er registrert lokaliteten, som ellers består av mer trivielle arter. Ingen registreringer av rødlistede arter i forbindelse med kartleggingen.

Bruk tilstand og påvirkning: På de flater partiene finnes spor etter tidligere hogster, mens skogen langs skrenten har preg av naturskog.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med edelløvsog omkring Åsane.

Verdivurdering: Mindre område med gammel lavlandsblandingsskog. Naturverdiene er i hovedsak knyttet til forekomstene av de grove lindetrærne langs skrenten og i rasmarken. Området er relativt fritt for inngrep.

Lokaliteten vurderes som lokalt verdifull (C-verdi) da arealet er forholdsvis lite og det er begrenset med død ved.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene i lokaliteten ivaretas best om området settes av til fri utvikling uten inngrep. Det er ingen spesielle kvaliteter som er avhengig av skjøtsel for og ivaretas.

304 Åsane

Gammel edellausog – Gammel eikeskog Verdi: B Areal : 17,52 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 25. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved gården Åsane ved Skarpeid i Søgne kommune. Avgrensingen gjelder et område med gammel edelløvsog. Berggrunnen består av granittiske gneisser. Løsmassene i området består av mye bart fjell i dagen, men også tynt humus- og torvlag.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel edelløvsog med utformingen gammel eikeskog. Området bærer preg av tidligere tiders beite. De største trærne finnes i kantene opp mot de små kollene. Den mest interessante skogen står i søkkene sør i lokaliteten. Her finnes det også mye død ved i forskjellige nedbrytningsstadier og vegetasjonen har lågurtpreg med innslag av bla. blåveis, myske og knollerteknapp. Skogen ellers har et fattigere preg, stedvis med fuktigere partier. Nord i lokaliteten er det mindre død ved og skogen har mindre grad av sjiktning og innslag av gammelskogselementer. Ned mot Åsane går kommer det inn enkelte grøvre trær.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert rødlistede arter i forbindelse med kartleggingen, men potensialet for rødlistede arter av markboende og vedboende sopp vurderes som middels. Det samme gjelder lav og insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er nok tidligere benyttet som beitemark og har hatt et åpnere preg i tidligere tide. Nå har imidlertid skogen tatt tilbake området og naturverdiene er i all hovedsak knyttet til edelløvsog. Det finnes således en rekke spor etter menneskelig aktivitet i området som veger, stier, stengjerder, grøft etc.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med de tidligere registrert skoglokalitetene sør for Åsane.

Verdivurdering: Middels stort område med gammel edelløvsog. Området bærer preg av å være tidligere beiteområde. Noe veger/stier/stengjerder finnes i lokaliteten. Naturverdiene er i hovedsak knyttet til lågurtikeskogen. På sikt vil mengden død ved øke i lokaliteten og øke kvalitetene ytterligere for flere artsgrupper, bl.a. vedboende sopp, lav og insekter. Området vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene i lokaliteten ivaretas best om området settes av til fri utvikling uten inngrep. Det er ingen spesielle kvaliteter som er avhengig av skjøtsel for og ivaretas.

305 Kobberheia 2

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik løvsumpskog Verdi: B Areal : 8,55 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Området omfatter del av tidligere registrert naturtype (BN00007698) og er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensing.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Kobberheia ligger på vestsiden av Rossevannet, ca. 2,5 km nordøst for Søgne gamle kirke. Avgrensingen gjelder et område med rik sumpskog. Berggrunnen består for det meste av geniss med noe kvartsitt i vest. Løsmassene består for det meste av tynt humus- og torvdekke, med noe innslag av bartfjell og områder med meget tynt dekke.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik sumpskog med utformingen rik løvsumpskog. Skogen er dominert av sokkeldannende svartor og bjørk. Det er noe død ved av forskjellige dimensjoner. Vegetasjonen er middels rik og her finnes bl.a. vivendel, sumphaukeskjegg, myrmaure og spriketormose. Av busker og trær er det registrert svartor, bjørk, barlind og eik i lokaliteten.

Artsmangfold: Barlind er registrert i området.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke spor etter menneskelig aktivitet i lokaliteten og den fremstår som naturskog.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele skogområdet i triangelet mellom Kristiansand, Nodeland og Høllen.

Verdivurdering: Lite område med rik sumpskog dominert av svartor og bjørk. Trærne har sokkeldannelse og vegetasjonen er forholdsvis rik på arter. Middels mengde død ved i forskjellige nedbrytningsstadier. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene i området ivaretas best ved fri utvikling uten inngrep.

.....

306 Årosveten S I

Gammel lavlandsblandingskog – Furu-lavlandsblandingskog Verdi: B Areal : 4,37 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten er ikke tidligere kartlagt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en solvarm blandingskog helt nede ved sjøen rett sør for Årosveten, ca. 1,5 km sørøst for Årossanden i Søgne kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjør en blandingskog av løv og furu, men der furu utgjør den største andelen. Naturtypen er derfor definert som gammel furu-lavlandsblandingskog. Furu måler 30-50 cm i diameter, mens eike er 30-40 cm med enkelttrær som en enda grovere. Spredt finnes også osp, rogn og bjørk. skogen er godt flersjiktet med et markert busksjikt og god spedning i trealder noe som gir skogen et forholdsvis tett uttrykk. Dette forsterkes ytterligere av mye klatrende vivendel i mange av trærne. Det finnes både liggende og stående død ved av flere treslag med til dels grove dimensjoner og noe ulike nedbrytningsgrader. Det finnes noe rasmark og i nord er det steile fattige berg. Det er mye mose på trærne noe som tyder på ganske høy lokal luftfuktighet. Vegetasjonen er overveiende fattig i hele området med blåbærskog som typisk vegetasjon.

Artsmangfold: Det er ikke kartlagt noen spesielle arter, men potensialet for å finne sjeldne og truede arter av særlig insekter vurderes som høyt i et området med solvarmt klima og mange gammelskogelementer som mange truede arter er avhengig av. Mangfoldet bør også sees i sammenheng med den tilstøtende registrerte strandenga.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er ikke påvirket i nyere tid av skogbruksvirksomhet og det er ingen tekniske inngrep innenfor lokalitetsgrensene.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et forholdsvis intakt økosystem med en slags poll og intakt strandengområde. Mange arter av insekter er knyttet til lokaliteter med gammel skog og åpne blomsterrike enger i ulike deler av sin livssyklus. Denne kombinasjonen finnes i dette området.

Verdivurdering: Lavereliggende og ganske grov og solvarm blandingskog med innslag av en del gammelskogelementer er et viktig habitat for en rekke sjeldne og truede arter. Området gis derfor verdi som viktig (B verdi). Området skårer ikke høyere da truede arter ikke er påvist og området er forholdsvis lite.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved området som er avhengig av skjøtsel for å ivaretas.

.....

307 Årosveten S II

Strandeng og strandsump – Naturlig strandeng Verdi: B Areal : 1,63 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en strandeng på et lite eid helt nede ved sjøen rett sør for Årosveten, ca. 1,5 km sørøst for Årossanden i Søgne kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjør en naturlig strandeng som trolig i liten grad har vært mye kulturlivspåvirket på grunn av sin størrelse og beliggenhet. De to delene av strandenga er forholdsvis ulike med tanke på karplantesammensetning. Mellom de to engene vokser svartor og bjørk på finsand. Skogen utgjør et smalt belte med forholdsvis ung skog.

Artsmangfold: Typiske arter av karplanter på strandengen er engsnelle, svartor, tangmelde, mjødur, gåsemure, fuglevikke, skjoldbærer, strandkjempe, strandkvann, sløke, vendelrot, åkerdyll, fredløs, fjæresauløk, klengemaure, sverdlilje, saltsiv, havstarr, englodnegras, havsvaks og kveke. Knyttet til flere av disse arter er det kjent rødlistede arter av insekter som er knyttet til denne typen habitater. Ingen spesielle og sjeldne arter er imidlertid påvist.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er lite påvirket hvertfall i nyere tid.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et forholdsvis intakt økosystem, særlig mot bukta i vest og skogen i nord. Mange arter av insekter er knyttet til lokaliteter med gammel skog og åpne blomsterrike enger i ulike deler av sin livssyklus. Denne kombinasjonen finnes i dette området.

Verdivurdering: Lokaliteten har middels til høy vekt på størrelse, middels vekt på arts mangfold og lav vekt på registrerte rødlistearter. Samlet vurderes derfor området som viktig (B verdi) særlig sett i sammenheng med de tilliggende naturområdene.

Skjøtsel og hensyn: Området er vurdert og kategorisert som naturlig strandeng og det anbefales ikke noen former for skjøtsel eller tilak i denne.

.....

309 Suåsheia

Gammel boreal lauvskog – Gammelt ospeholt Verdi: B Areal : 16,4 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten er tidligere delvis naturtypekartlagt i 2000 og området overlapper i den nordlige delen nesten 100 % med registrerte livsmiljøer gammel løvsuksesjon og liggende død ved. Områdene lengst nord er lite undersøkt, men her er avgrensede MiS lokaliteter inkludert i lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten som også blir kalt Barlinddalen ligger ved Suåsheia på begge sider av grensen mellom Søgne og Songdalen, ca. 3,5 km nord for Tangvall. En lang og rett skrent danner grensen i vest, mens det øst for forsenkningen er noe roligere topografi med mer løsmasser.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonen i hele området er relativt fattig med blåbærskog, og fattig sumpskog på flate partier med stagnerende grunnvann. I det fuktige draget i sør renner en liten bekk, og tresjiktet domineres av svartor og med noe mannosøtgras nederst i myrkanten. Ellers er det mye eik, bjørk og osp i kantene, og feltsjiktet her er fattig og dominert av blåbær. Innslaget av gammel og tildels grov barlind som ikke lenger vokser i høyden, er betydelig med ca. 50 trær, og enkelte gadd finnes også. Flere trær er opptil 40 cm i diameter, og alderen på disse er sannsynligvis 2-300 år. Ved tidligere hogst har barlinden fått stå, og de grove dimensjonene skiller denne fra forekomstene på Langenes. Det er også en god del osp gjennom hele området med til dels grove trær hvor den største ble målt til nær 70 cm i diameter. Det finnes verdifulle forekomster av liggende død ved, særlig av osp, men også noe av andre treslag som rogn. Skogen er flersjiktet med god spredning og forholdsvis åpen med lav tretetthet hvertfall av større trær. Det er mye ur, berg og rasmark gjennom hele området.

Artsmangfold: Det er ikke kartlagt sjeldne og truede arter i området ut over barlind. Potensial for insekter knyttet til gammel osp og vedlevende arter av sopp.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke utført hogst i lokaliteten i nyere tid.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør ett av flere bestand med gammel osp i landskapet. Et av de mest verdifulle barlindbestandene i området.

Verdivurdering: Lokaliteten skåres lavt på størrelse, middels på artsamangfold og middels på skogtilstand. Den gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kartlagte kvaliteter i området som fremmes av skjøtsel.

.....

310 Langevannsbekken

Gammel boreal lauvskog – Gammelt ospeholt Verdi: B Areal : 14,7 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten er tidligere naturtypekartlagt i 2000 og området overlapper i den nordlige delen nesten 100 % med registrerte livsmiljøer Gammel løvsuksesjon og liggende død ved.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør i hovedsak en trang dal med en bekk mellom Langevannet og Krokstjønnna, ca. 1,5 km nord for Tangvall. Det meste av lokaliteten har grunnlendt mark og berggrunnen er ikke spesielt rik.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er vurdert som en mosaikk mellom gammel ospeskog og gammel eikeskog, men det er elementer fra noe rikere alm-lindeskog og fra rik sumpskog. Biotopen utgjør altså et variert skogmiljø i ganske spesielle omgivelser med mye meget grovsteinet ut. I sør er det en liten dal som har noe tykkere jordsmonn i partier og mye grov stein i andre deler. Her vokser til dels grov eik, osp og lind med dimensjoner opp til 50 cm i diamter. Her er det i hovedsak nokså fattig vegetasjon med storfrytle, blåbær, smyle og hengeving, sauetelg og vivendel. I hoveddalen lenger nord er det noe rikere vegetasjon med innslag av skogbukne, brunrot og skogsvingel. I nord er det ospekvalitetene som peker seg ut med mye grov osp opp til 60 cm i diameter, samt stående og liggende død ved av osp. Av andre treslag finnes grov bjørk, eik, svartor, lind, alm, hassel og rogn. Noe død ved finnes også av disse treslagene. Skogen er flersjiktet det er mye store steinblokker og overhengende bergvegger, men disse er uten spesiell mose- og lavvegetasjon.

Artsmangfold: Stor ospeildkjuke vokser på de gamle ospene, men ellers er ingen spesielle arter kartlagt. Potensialet for varmekjære insekter knyttet til ospeskog vurderes å være høyt da det generelt finnes en del gammel osp i landskapet som helhet.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er ikke påvirket av skogbruksdrift på lang tid.

Del av helhetlig landskap: Ospeholtet er et av flere lignende holt i landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten skåres lavt på størrelse og artsamangfold, men middels på skogtilstand. Den gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved området som fremmes av skjøtsel per 2014.

.....

311 Mjunevannet NV

Gammel boreal lauvskog – Gammelt ospeholt Verdi: B Areal : 17,6 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten er tidligere naturtypekartlagt i 2000 og grenser, verdivurdering og områdebeskrivelse er i liten grad endret. Det er ikke kartlagt MiS livsmiljøer i dette området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Mjunevannet, ca. 3 km nord for Tangvall i Søgne kommune. Svært grunnlendt område med mye åpen og grovsteinet blokkmark og bergvegger fordelt på to små daldråg.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er lagt inn som en mosaikk mellom gammel ospeskog og rasmark-almeskog. Lokaliteten kan betegnes som en blandingsskog med alm, lind, spisslønn, ask, hegg, selje, eik og osp godt representert i tresjiktet som er godt sjiktet. Det er mye grov grov blokkmark og høye berg i de to markerte dalene. Den rike edelløvslogen er spesiell med en uvanlig forekomst av edellauvtrær i store dimensjoner, særlig alm, ask og selje, samt flere grove askelæger. Bergveggene og blokkmarken er stedvis sterkt bevokst med mose, og en forholdsvis ung mosevokst spisslønn med mange lavarter ble observert. ___I nordøst er det osp i store dimensjoner i tilnærmet ren ospebestand, med mye dødved både som gadd og læger, og her ble stor ospeildkjuke registrert. , som kan være å regne som et flott kulturminne. ___Spesielle arter: Stor ospeildkjuke og krusfellmose er signalarter på henholdsvis seine lauvsuksesjoner og edellauvskog.

Artsmangfold: Det er et vist potensial for epifytter av lav knyttet til gamle edelløvtrær og de solvarme urene med gammel osp og edelløvtrær utgjør trolig et velegnet habitat for varmekjære insekter knyttet til gamle trær og død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Gjennom lokaliteten går en gammel oppmurt kjerrevei, men det er nå lenge siden det ble tatt ut tømmer fra denne lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere lignende blandingsskogsmiljøer i landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten skåres lavt på størrelse, middels på arts mangfold og middels på skogtilstand. Den gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kartlagte kvaliteter i området som fremmes av skjøtsel.

.....

312 Striddekleiv

Rik edellauvskog – Verdi: B Areal : 20,5 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten er tidligere naturtypekartlagt i 2000 og området overlapper nesten 100 % med registrerte livsmiljøer rik bakke og liggende død ved.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst i Striddekleivmyra, 2 kilometer nord for Tangvall i Søgne kommune. Nedre deler har dypere jordsmonn og til dels torvmyr som er tresatt. Nordre deler har mest fastmarksskog med et tynt løsmassedecke, men i dalbunnen i vest er det dypere løsmasser og et smalt belte med rik sumpskog i partier. Hele lokaliteten ligger på

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Grunnet mye topografisk variasjon over små arealer inngår en rekke naturtyper i mosaikk i denne lokaliteten. domineres av rik edelløvskog med svartor nederst på den fuktige og næringsrike marka og langs bekken. Oppover i dalene finnes videre alle de forventede treslagene som alm, hassel, spisslønn, lind, ask og eik. Selv om skogen ikke er så veldig gammel, er det likevel endel død ved (læger) etter naturlig selvtytning, og spisslønnen er allerede ganske stor. Det ble registrert død ved av lind, osp og eik. Verdien for det biologiske mangfoldet vil øke jevnt med mengden død ved og større dimensjoner på lægene. Feltsjiktet består av lavurtvegetasjon i blanding med noe småbregner, og typiske arter i lokaliteten er krossved, myske, tannrot, sanikkel, skogsvingel, hengeaks, lundhengeaks, myskegras, storfrytle og liljekonvall. I sumpskogen ble slakkstarr og moser som kystjammemose og kystkransmose observert. Her finnes også en del svartor med markert sokkeldannelse. Lenger oppe kommer eika inn der det er tørrere, og med glidende overgang til blåbær-eikeskog. Her er det også en mosaikk av åpninger og mer lukket skog som skaper ytterligere variasjon, og øverst er det større osp og ganske store lind som har falt overende.

Artsmangfold: Lokaliteten har potensial til å huse sjeldne og truede arter av jordboende sopp knyttet til rik grunn og treslag som eik, hassel og lind. Det er videre potensial for å finne truede arter av insekter i de solvarme liene med en del død ved, samt vedboende sopp. Mange insekter er avhengig av både død ved og et urterikt feltsjikt til ulike deler av sin livssyklus. Slike forhold finnes i denne lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er enda ikke veldig gammel, men begynner stedvis å danne en del død ved og noe eldre trær med grovere barkstruktur. Den nedre sumpskogen er grøftet i eldre tid.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere ligende skoglokaliteter i dette landskapet.

Verdivurdering: Det er vanskelig å skulle bruke verdiparameterne for så vidt forskjellige faktaark, men funn av en heterogent miljø med til dels rikelig med gammelskogs-kvaliteter og innslag av rik vegetasjon rik sumpskog som er en truet naturtype tilsier verdi som viktig (B verdi). Oppnår ikke A verdi da skogen er for ung, området er forholdsvis lite og det er ikke påvist truede arter ut over alm og ask.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved området som er avhengig av skjøtsel for å ivaretas.

.....

313 Hallandviktjønnna N

Rik edellauvskog – Verdi: B Areal : 8,5 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Terje Blindheim, BioFokus, sommeren 2014 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vest-Agder fylke. Lokaliteten besto av en nordre del med edelløvskog og en søndre del del med et tjern omgitt av fattig furuskog og noe sump- og myrskog, samt noe gammel naturmark. Den søndre delen rundt tjernet har en viktig funksjon for en stor kolloni hegrer som også ble observert her i 2014. Minst 10 fugler ble sett og lett skremt på vingene når en kom i nærheten. Den søndre delen bør behandles som en viktig viltbiotop og ikke en naturtypelokalitet i henhold til DN håndbok 13. Kun den nordre avgrensede delen beskrives nærmere her.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Ormstad sørvest for Lunde i Søgne kommune og utgjør et småkollet grunnlendt skogparti med blandingsskog på fattig berggrunn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en mosaikk av rik- og gammel edelløvskog på knausene og i de mange kantene ned mot små dalganger hvor naturtypen kan betraktes som små rike

sumpskoger. I de små sumpskogsflekkene og tilstøtende kanter vokser sumphaukeskjegg, slakkstarr, kristtorn og nattfiol. Svartor er vanligst i tresjiktet her, men det er også noe ask. I kantene er det grovere skog med lind og store lindekloner, samt osp med diameter opp mot 60 cm i diameter. I kantene og på kollene vokser relativt grov eik og furu i blanding med furu som måler opp mot 60 cm i diameter. Det er spredt med noe løv av flere løvtreslag, men ikke mye. Den nordre dalgangen er klart rikere enn dalene lenger sør. Skogen er generelt ganske godt sjiktet med både et øvre tresjikt, et mellomsjikt og busksjikt. Området er topografisk variert noe som skaper markerte endringer i ulike skogtyper og stor treslagsvariasjon og vegetasjonsvariasjon over små arealer. Stor variasjon i disse forholdene kan legge til rette for et variet mangfold også av arter.

Artsmangfold: Ingen spesielle rødlistede eller truede arter er påvist.

Bruk tilstand og påvirkning: Området ligger i nærheten av flere gårdsbruk og har vært mer utnyttet i skogbrukssammenheng og trolig også som utmarksbeiter. Det ser også ut som om det har pågått grøfting i

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Området gis verdi som viktig (B verdi) ut fra forekomst av rik vegetasjon, og tilstandsparametere som eldre trær og noe død ved og fravær av hogst på lang tid. Området skåres lavt på artsmangfold per 2014.

Skjøtsel og hensyn: Innenfor det avgrensede området er det ingen spesielle kvaliteter som trenger skjøtsel for å ivaretas. Buffersone er trolig heller ikke viktig. Granplantasje som grenser inntil i nordøst kan derfor avvikles uten at spesielle hensyn tas. Grøfter bør ikke regroves.

.....

314 Østre Hellevarddalen

Rik berglendt mark – Rik grunnlendt mark Verdi: B Areal : 2 daa

Innledning: Lokaliteten ble senest befart høysommer 2014 av BioFokus i forbindelse med revisjon av eksisterende naturtypelokaliteter. Området har blitt befart en rekke ganger tidligere og denne beskrivelsen sammenfatter kjent kunnskap. 2014 var en svært varm og tørr sommer og det var meget vanskelig å kartlegge karplantemanfold i bergene da vegetasjonen var svært avsvidd og i tillegg til dels hardt nedbeitet av sau. Avgrensingen for lokaliteten er mye innsnevret fra tidligere avgrensning.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en bratt sørvent skrent sørøst på Helgøya i Søgne kommune sin skjærgård. Noe av dalgangen nedenfor er også inkludert i området. Området er grunnlendt og svært værutsatt. Fattig berg med spor av rikere lommer og spreker stedvis.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er rik berglendt mark med utforming rik grunnlendt mark på små arealer. Det er små arealer med naturbeitemark og tangvoll innenfor avgrensningen, men disse tilfredsstillende ikke kvalitetskravene som prioritert naturtype alene. I tillegg er det en større rullesteinstrand med grov stein i lokaliteten. Under en sørvendt vegg med "kalkutfelling" og vannframspring er vegetasjonen særpreget med basekrevende arter. Årsaken til kalktilførselen er sannsynligvis skjellsand som ligger igjen i sprekker og forsenninger i fjellet. Det er disse rikere lommene som er fokus i denne lokaliteten. _

Artsmangfold: _Forekomsten av prikkstarr ble første gang belagt i 1893 og området ble undersøkt av Asbjørn Lie i 1996. Populasjonen anses som stabil, og voksestedet i sprekker regnes som sikrere enn voksestedene på strandeng som er utsatt for utbygging, slitasje og gjengroing. Hjortetrøst ble oppdaget først i 1977 og eksisterer sannsynligvis fortsatt da lokaliteten ikke har vært utsatt for inngrep. _Ingen av artene ble gjenfunnet i 2014. Det kan være tørken som gjorde det vanskelig, men det er trolig mer beitepress av sau enn det har vært tidligere og det er usikker hvordan dette slår ut for de to artene.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er åpnet opp noe i senere år som følge av mer aktivt sauebeite. Ut over det har området vært urørt i mange år.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er svært marginal med tanke på areal. Det er kun snakk om noen få kvadratmeter med noe rikere vegetasjon. Funn av en nær truet art og et vist potensial for andre interessante arter knyttet til beitemark og tangvoll gir samlet verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er trolig positivt med et visst beitetrykk, men det kan bli for mye for noen arter som kan utgå.

.....

442 Ytre Uvår

Kystlynghei – Fattig tørrhei Verdi: B Areal : 171,98 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammelmo og Terje Blindheim (begge BioFokus) 24. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Udvår er ei øygruppe lengst sør og vest i Søgne-skjærgården, ca. 8 km ut fra Høllen. Ytre Udvår er, som navnet tilsier, den ytterste av disse øyene. Berggrunnen består hovedsaklig av båndgneis. Det meste av området består av bart fjell, stedvis med tynt dekke av løsmasse.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som kystlynghei med utformingen tørr lynghei. Lyngheivegetasjon dekker finnes i mosaikk med nakent berg over store deler av de indre delene av øya. Røsslyng er den dominerende lyngarten, men det finnes også større områder med grasvegetasjon der bl. a. finnskjegg er en vanlig art. Det er også partier med tovmyr på sentrale deler av lokaliteten.

Artsmangfold: Det er ikke dokumentert noe spesielt mangfold av arter knyttet til lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Øya har trolig vært hardere beitepåvirket i tidligere tider og er noe preget av gjengroing i dag. selv om beite er gjenopptatt i noen grad.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med kystlynghei på Indre Uvår.

Verdivurdering: Middels stort område med intakt kystlynghei som fremdeles er i bruk (nylig brenning og beitende dyr sommeren 2014). Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til den tørre lyngheien som også er en rødlistet

naturtype. Lokaliteten gis middels vekt på størrelse da det er mye nakent berg inkludert innenfor avgrensningen. Området vurderes som viktig (B-verdi) og må også sees i sammenheng med tilstøtende lynghei på Uvår.

Skjøtsel og hensyn: Det bør fortsatt beites på øya, og brenning bør også opprettholdes for å hindre gjengroing av lyngområdene med einer.

.....

625 Kobberheia 1

Gammel edellauskog – Gammel eikeskog Verdi: C Areal : 49,9 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Øivind Gammemo (BioFokus) 26. juni 2014 i forbindelse med naturtypekartlegging i Vest-Agder i 2014. Tidligere registrert naturtype (BN00007698) er revidert m.h.t. tekst, verdi og avgrensning. En MiS-biotop i vest er inkludert i lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Kobberheia ligger på vestsiden av Rossevannet, ca. 2,5 km nordøst for Søgne gamle kirke. Avgrensningen gjelder et område med gammel edelløuskog dominert av eik. Berggrunnen er fattig og løsmassedekket er for det meste et tynt humus- og torvdekke, med noe innslag av bart fjell og områder med meget tynt dekke.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel edelløuskog med utformingen gammel eikeskog. Skogen står i hovedsak i en østvendt li- og dalside. Vegetasjonen er fattig blåbærskog med eik som dominerende treslag. Det er også godt innslag med eldre furuskog i lokaliteten, særlig opp mot kollene. I rikere lommer er det innslag av hegg, rogn, selje, hassel, alm, ask, spisslønn og lind. Det er sparsomt med død ved i området og kontinuiteten i denne er brutt.

Artsmangfold: Barlind forekommer spredt i hele lokaliteten. Et vist potensial for vedboende sopp og insekter knyttet til hulheter i eiketrærne og til jordboende sopp i noen av de rikeste liene med hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er noe monoton og bærer preg av gjennomhogst i gamle tider hvor noen større trær har blitt satt igjen. Ellers finnes det få spor etter menneskelig aktivitet. En sti går igjennom lokaliteten i øst i nord-sør-retning.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i forbindelse med kartleggingen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele skogområdet i triangelet mellom Kristiansand, Nodeland og Høllen.

Verdivurdering: Middels til lite område med gammel edelløuskog dominert av eik. Vegetasjonen er gjennomgående fattig. Det finnes barlind spredt i hele lokaliteten. Middels med død ved. Kontinuiteten i denne er brutt. Naturverdiene er i all hovedsak knyttet til den gamle eikeskogen. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).

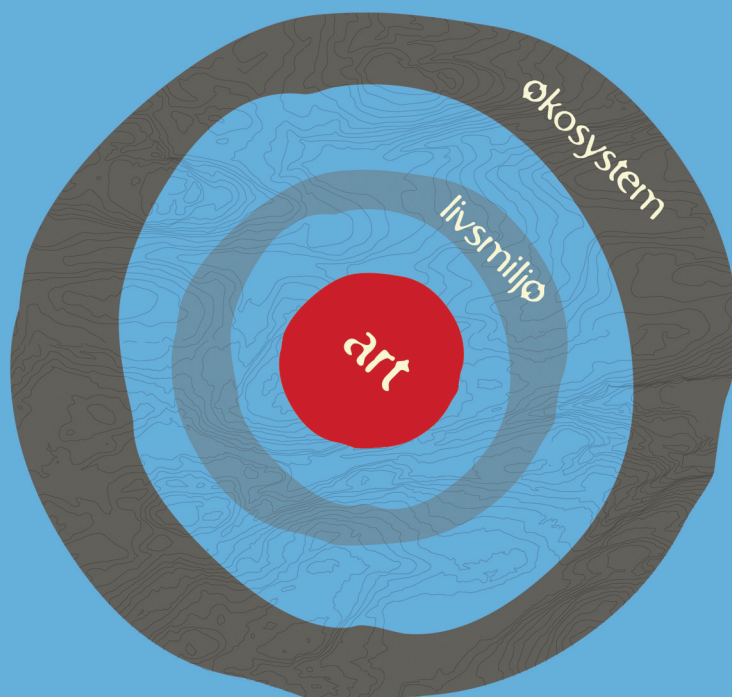
Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene ved Kobberheia ivaretas best gjennom fri utvikling uten inngrep.

.....

3.4 Kartleggingsstatus

Ettersom kartleggingsarbeidet har vært konsentrert om avgrensede forhåndsdefinerte areal er det ikke hensiktsmessig eller mulig å presentere dekningskart for kommunene med hensyn til kartleggingsstatus. Derimot kan vi si at kartleggingsstatusen for de undersøkelsesområdene som er besøkt i dette prosjektet er godt eller tilfredsstillende kartlagt. Det finnes opplagt en del ikke kartlagte lokaliteter i landskapet og det viser seg at mange eldre lokaliteter er valgt ut på et forholdsvis spinkelt faglig grunnlag og mange områder som er kartlagt i tidlig fase har til dels svært grove avgrensninger. Eksisterende avgrensning av naturtypen viktige bekkedrag inkluderer svært mye infrastruktur. Det er trolig at dette i stor grad skyldes dårlige avgrensninger ved første kartlegging og i mindre grad utbygging siste 15 år. Mange skoglokaliteter hadde en rimelig god avgrensning, beskrivelse og verdivurdering og sammenfalt i hovedsak med avgrensede MiS figurer som skogbruket hadde kartlagt.

Sørøst i Kristiansand er en rekke ferskvann vurdert å ikke inneholde tilstrekkelige kvaliteter som prioritert naturtype. Lokalitetene er i liten grad rike kulturlandskapssjøer, men fattige heitjern med lite vegetasjon. Enkelte rødlistefunn fra 1800-tallet er registrert for enkelte av dem, men disse er ikke påvist siden og er med stor sannsynlighet utgått. En rekke mindre bekkedrag mellom disse vannene er også slettet da de ikke har noen funksjon for fisk og heller ikke har spesielle kvaliteter ut over å huse en alminnelig skogsbekk. Ytterligere undersøkelser bør vurderes i disse vannene for å finne ut hvilke kvaliteter de faktisk innehar og om de bør avgrenses som prioriterte naturtyper.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>

Gaustadalléen 21
0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8209-464-1

BioFokus-rapport 2015-27